

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:

Egy évre 24 korona.
Egy hónapra 2 korona.

VIDEKEN:

Egy évre 28 korona.
Egy hónapra 2 k. 40 f.

HIRDETESEK:

1-naposos petti sor egyszer 20 fill.
Minden következőnél 15 fillér.

Ryhter sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 357.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1902.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Stauber József.

Szombat, március 29.

Mai számunk főbb közleményei:

Vezércikk: A Ház szünideje.
Magyarországtól elvont milliós alapítvány.
Az új színházi sora előtt.
Az országos szabadelvű párt elnöke.
A titkos férj.
Miss Stone Bécsben.
Kettős szerencsétlenség vadászat közben.
A „Katalin” plágium ügye.
Meggyilkolt milliomas.
Huszonhét új káplár.
Somoskeőy — Budapestben.
A rettegett szultán.
Gyűjtés a Kossuth-szoborra.
Tárca: Itélet. Irta: Gömbösné-Galamb Margit.
Regény-Csarnok: A fehér hattyú. Irta: Catulle
Mendés.

A Ház szünideje.

Arad, március 28.

Össze-vissza tíz napra terjed a parlament szabadsága. Április harmadikán már megint együtt lesz a Ház és megkezdí a kereskedelmi budget tárgyalását. Hátra van a kereskedelmin kívül három olyan fontos tárca, mint a honvédelmi, a közoktatásügyi és legfőként a pénzügyi. Azonkívül a tárcák letárgyalása után következik majd csak az appropriációs törvényjavaslat, melynél az eddigi parlamenti szokás szerint új általános vitatkozás szokott támadni a kormányzat egész irányáról. S bár föl kell tennünk, hogy ez az appropriációs vita az idén nem fog tulajdonságos hosszúra nyulni, mégis aggodva kell számlálgatnunk, vajjon kifutja-e a hátralévő idő, ha még azt is meggondol-

juk, hogy végezetül a főrendiháznak is kell tárgyalnia az egész költségvetést s hogy a szentesítés is bizonyos időt vesz igénybe.

Jól cselekedett tehát a képviselőház, a mikor csak rövid ünneplésre oszlott szét, ugyszólván csak annyi időre, a mely elegendő friss lélegzetvételre, mielőtt a rája várakozó újabb feladatok megoldásához fogna. Mert tavasz nyílása, virágok fakadása most a képviselőházra nézve fontos teendők egész sorozatának eljövételét jelenti.

A szünet maga sem jelent már pihenőt a kormányra nézve. A miniszterelnök és és minisztertársai készülnek Bécsbe, hol fontos, jelentős, tárgyalások fognak folyni. Szó lesz most nemcsak az autonom vámtarifáról s a kiegyezés keretébe tartozó, immár aktuális kérdésekről, hanem a közös költségvetés előzetes együttes megállapításáról, a delegációk elé terjesztendő munkaanyagáról is és pedig legelső sorban erről. Tudvalevő, hogy ez esztendőként meglehetősen nehéz időszaka a magyar kormányférfiaknak. Meg kell ott küzdenie a magyar kormányelnöknek s pénzügyminiszternek a hadügyminiszter törekvéseivel, amelyek természetesen a hadügyi költségvetés nagy summáinak és újításainak keresztülvitelére irányulnak és meg kell küzdenie a közös költségvetés mindama részeivel, a melyek a magyar állam teherhordozó képességeivel arányban nem állanak.

és tekintve Magyarország mai pangó

pénzügyi és gazdasági viszonyait, tekintve a közös költségvetés emelkedéséről már előre szállongó híreket, bizony szerencsét kell kívánnia pártkülönbség nélkül minden magyarnak a kormány részére e küzdelemben, mely ezuttal aligha nem lesz még sokkal nehezebb, mint az eddigiek.

Május végén kezdődnek a delegációk, de még addig is, — hogy mást említsünk — olyan ügyet kell elintéznie a Háznak, mint a milyen a konverzió-javaslat. S az eddig elintézendő ügyek sorozatában még mindig ott marad mint legnagyobb: a költségnek még hátralévő részlete.

Erthető hát, ha egyes körökben most is újra fölmerül az eszme a költségvetési vita olyan módosítására, hogy az rövidebb legyen a jövő esztendőben. Hogy ne raboljon el egy fél esztendőt a Ház munkaidejéből. Erthetőnek tartjuk e kívánságot, de azért még sem ítélnéljük el a hosszú budgetvitát sem. Hiszen az ország legfontosabb anyagi érdekeiről van itt is szó, magában véve helyes, ha a képviselők igyekeznek kifejtetni a budgetvita minden részében, mit kíván az ország, a nép, a kerület. Helyes, hogy az új országgyűlés legelső vitájában bőven kidomborodik, de helyes az is, ha a jövőre nézve igyekeznek majd módot találni arra, hogyan juttassa összhangba a lakosság érdekeinek alapos, bőven való kifejezését a képviselőháznak rendelkezésére álló idővel.

(—)

TÁRCA

Itélet.

Irta: Gömbösné-Galamb Margit.

Mikor eltemette a feleségét Nyáry András és visszajött házába, ahol még a temetőnél is nagyobb ürességet talált: valami nagy, addig soha nem érzett fájdalom támadt lelkében. A teljes árvaság, egyedüliség, a szomorú elhagyatottság tudata volt az... Hitte volna-e valaha? Hiszen az élet eléje hozott mindent, amit csak ember megkivánhat. Oda adott neki Isten egy kis darabot a menyországából, hogy megizelje az élet minden édes-ségét, aztán egyenként vette tőle vissza mindazt, amivel olyan nagyon gazdaggá tette szívet, életét.

Udafenn, ahol az emberek sorsát intézik, valakinek szemébe ötlött az, hogy ideleln a földön alázat és hivalkodás nélkül valaki boldognak meri mondani magát... Talán panasza is ment a sorsok Ura elé és figyelmeztette, hogy ideleln valami nincsen rendén. Hogy itt, a vezeklések és megpróbáltatások világában embermérték helyetti a menyeknek kiváltságát élvezi halandó, akit a halál még nem válthatott...

Es kiszemeltetett az az egy: Nyáry András kiválasztatott a szenvedésre. Embersorsba jutott.

A temetés napján gondolta mindezt el. Akkor mikor bezárták a családi kriptát és a mikor felnyitotta családtalan otthonának ajtaját.

Végigjárta a szobáit. Hideg, barátságtalan ür s volt valamennyi. Utoljára hagyta a felesége fészkét. Az a nagy, puha fészek róla beszélt neki. Még a parfümjének illata is ott uszott a levegőben. Szinte úgy képzelte, ott lebegnek körülötte a hanghullámok is, annak az édes, mély hangnak a zengése, amely őt álomba, boldogságba tudta mindig vinni: első fiatalságától, élete alkonyáig.

A szoba közepén állt egy szófa, nagy, fehér medvebőrrel leterítve. Azon nyugodott mindig az asszonya, délutáni rövid álmát ott aludta át. Azzal szemben egy nagy fauteile, az volt a férfi rendes helye. Valahányszor letette szivarját, odasielt mindig és azoknak a megünn, derült, nyugalmas óráknak a boldogságát, amelyeket ott együtt éltek át, oda nem adta volna semmiért!

Ők ketten nem vették egymáson észre soha, hogy öregednek. Az idő derének, amely itt-ott ezüstbe vont a hajuk egy-egy fürtjét, talán még örültek is; minden szál ősz haj, arcukon minden barázdá összéb hozta őket, de ami elszakíthatatlan egygyé forrasztotta a szívüket, az lelküknek a fiatalsága volt.

Mikor napokat, heteket töltöttek együtt gyermekeikkel: a leányukkal és annak férjével hányszor vallották be önmaguknak és egy-

másnak, hogy az ő szívük az ifjabb s hogy amazok az öregek...

Es olyankor mindig félve figyelték őket, hogy igazán boldogok-e azok? Mert nagyobb csapással nem sujhatta volna őket a sors, mint azzal a tudattal, hogy egyetlen leányuknak boldogságát nem voltak képesek biztosítani.

Nyáry Irma nagyon sok férfi között választhatott. Mójában volt, hogy a szívet követhesse. Es akinek kezét nyujtotta, nem elégitette ki a szülők előrelátását. Szép ember volt Réthy Akos, a külsőségekben kifogástalan, de ami a lényegét, benső tartalmát illette, sok kívánni valót hagyott. A fiatalság tapasztalatlanságát megvesztegette a csillagó külsőség és kivívta szülei beleegyezését, akik titkon mindig azt hitték — és talán nem is tévedtek nagyot, hogy Réthy Akos nemcsak kis kaliberű ember, de féljellelem, akinek könnyelmű hajlamait az életnek esetleges rossz körülményei a végzetes utra vezérelhetik.

Eppen azért szerető gondnal órködtek mindig felettük. Egyengették, simogatták Réthy Akos előtt az élet utjait, hogy mosolygó arc-cal járva azt, mosolyt varázsoljon, jó kedvet lopjon gyermekük arcára is. Abban a hitben éltek — és Nyáry Andrásné abban a hitben is halt meg, — hogy boldoggá tették szemük fényét.

De ha a kriptá nehéz fedele meg nem sza-

Az Aradi Közlöny minden előfizetője 3000 koronára biztosítva van balesetből eredő halál vagy rokkantság ellen mindaddig, amíg előfizetése tart.

A kézdivásárhelyi választás. A kézdivásárhelyi képviselőválasztás napjára a megyei központi választmány április 16-át tűzte ki. Választási elnök *Török Andor* dr. potgármester, elnökhelyettes *Nagy Károly* igazgató lesz.

Magyarországtól elvont millió alapítvány.

— Tökölly Száva ösztöndíjai. —

Arad, március 28.

A közös hadügyminisztériumról szól az ének, a közös hadügyminisztériumról, amely célzatosan félremagyaráz egy nagy katonai alapítványt csak azért, hogy annak kamatait osztrák katonák fiainak is juttassa a helyett, hogy azokat az alapítványtevő szándékához és világos rendelkezéséhez képest arra érdemes szerb nemzetiségű, magyar fiúk kapják. Az eset, mely mindképpen érdemes arra, hogy a parlamentben is szóvá tétessék, a *M. Sz.* szerint következő:

Tökölly Száva 1841-ben százezer forintos alapítványt tett arról, hogy az alapítványhoz csak akkor szabad nyulni, ha az kamataival együtt 1,100.000 forintba növekszik. Az 1,100.000 forintból 100.000 forint kifizetésre kamatozás céljából újra elhelyezendő. A megmaradt egy millió forintot három részre kell osztani és mindegyik rész, 333.333 forint, mint külön alap gyümölcsözőleg kezelendő. Az egyik rész kamatait magyar honosságú, szerb nemzetiségű gör. kel. vallású közöshadseregbeli katonatisztek olyan gyermekei között kell szétosztani, akik az akkori (1841) bécsi Kadetenstift-be járnak. A másik két harmad millió egyéb célt szolgáljon.

A kadetenstift idővel megszűnt, az alapítvány tehát módosított, hogy a kamatokból gör. kel. szerb nemzetiségű, magyar honos közöshadseregbeli tiszték olyan fiai kapjanak ösztöndíjat, akik a klosterbruci műszaki akadémia, jelenleg pedig a bécsi katonai akadémia műszaki osztályának növendékei. Kikötötte az alapító, hogy az ösztöndíjak aránylagos részben a Ludovica akadémia nemzeti és honossági tekintetben megfelelő növendékeinek is jussanak, ha t. i. a Ludovica akadémia a közös akadémiaikkal egy színvonalra emeltetik. Ez

utóbbi megtörtént, amennyiben a Ludovica akadémiát a monarchia több katonai akadémiájával egy sorba helyezték. Beállott tehát az a föltétel, mely mellett Ludovica akadémiabeli növendékek is tarthatnak igényt az ösztöndíjakra.

Mégis megesett a következő:

Most, hogy a közös hadügyminisztérium pályázatot hirdet az ösztöndíjas helyekre — mintegy 45 ilyen hely van, mert a 666,666 forint 4-5 százalékos kamatait is a katonai ösztöndíj-célokra fordítják — a közös hadügyminisztérium azt mondja, hogy az ösztöndíjas helyekre pályázhatik a monarchia mindkét állam-beli szerb nemzetiségű, gör. kel. vallású katonatiszt olyan fia, aki vagy a tengerészeti akadémia, vagy a bécsi katonai műszaki akadémia, vagy valamely alreáliskola növendéke. A budapesti Ludovica akadémiáról szó sincs amaz intézetek között, melyeknek növendékei pályázhatnak a Tökölly Száva-féle ösztöndíjakra.

Világos, hogy a közös hadügyminisztérium jogtalanul kezeli így az alapítványt. Mi joga részesíti a magyar alapítvány kedvezményeiben osztrák tiszték fiait is? Mi joga terjeszti ki a pályázat jogát, olyan intézetekre, amelyek nincsenek megemlítve az alapítványi levélben és miért üti el a pályázat jogát a budapesti akadémiát, amelynek pedig az alapítványi levél világos rendelkezései szerint joga van a pályázathoz? Miért, ha nem azért, hogy érvenyt szerezzen a régi elvnek, mely mindent elvon Magyarországtól csak azért, hogy Ausztriának juttassa.

TÁVIRATOK.

Vasuti karambol.

Würzburg, március 28. Az innen Nürnbergbe elindított tehervonat ma éjjel egy órakor a kitzingeni pályaudvaron elütötte a bejáró-jelzőt és egy ópen kimenő tehervonat oldalába ütdött. Az ütközés következtében egy szeszor horzó szétrobbant. A fékező súlyos és egy szolgáló könnyű sérülést szenvedett. Tíz kocsi összezúdott és öt többé kevésbé megrongálódott. A forgalom egy ideig szünetelni fog.

megláthatnák elrejtett benső énjét, az indulatok és szenvedélyek kohóját; azok közül való volt, akik természetadta tehetségeiket sohasem használják fel jóra, legfeljebb csak embertársaik megtévesztésére, akikről sohasem ítélték igazságosan a világ, mert csak közvetlen környezetük ismeri őket és akik mellett az élet keresztje csaknem elviselhetetlen.

A felesége jól tudta mindezt. Készen tudta meg, de halgatott. Büszkeségből, de főképp gyermeki kötelességből. Szeretett volna most is, a temetés után atyjával menni, de férje hazakényszerítette azzal az ígérettel, hogy atyjukat is magukkal viszik. Később meg azt hitette el vele, hogy egymagában kíván lenni a fájdalommal és emlékeivel.

Odahaza pedig a szegény ember, aki olyan kimondhatatlanul egyedül érezte magát, elszorult szívvvel gondolt rá, hogy immár nincsen leánya se.

Mintha ezt a panasztalan fájdalmat érezte volna meg a fiatal asszony, minden ellenkezésnek ellentétülve atyjához sietett, vele sirni és őt vigasztalni. Es így ment ez nap-nap után. Együtt szívták emlékét annak, a ki elhagyta őket, együtt siratták, együtt vitték neki a virágokat.

Néhány hónap múlva, mikor már kezdtek beletörödni árvaságukba mind a ketten, a leánya szemét kisérvén találta az édes apja.

Kérdésére könyves mosolylyal tagadta az okot. Akkor kezdett figyelni, kutatni, vizsgálód-

Transzvál.

London, március 28. *Kitchener* távirati jelentése szerint a legutóbbi hadmozdulatok alkalmával elfogott burok száma 179.

Az új színházi aera előtt.

(Zilahi Gyula igazgatása.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, március 28.

Hosszu volt az a kilenc esztendő, melyben *Leszkay* vezette nálunk a színház ügyeit, de még hosszabb volt a jóízű közönség türelme azon rendszerrel szemben, mely az utolsó években a színház körül uralkodott. Vége immár mindennek; örömmel beköszöntjük az új aerát és bár alig van még adat kezünkben, mely a jövő igazgatás mikéntjét megállapíthatná és egy újabb, jobb korszak köszöntését biztosíthatná, mégis van egy személyi motívum, mely a korszakváltást öröndetesnek mutatja, és ez *Zilahi Gyula* művészi magaslaton álló egyénisége.

Mert mit kell feltételeznünk egy oly egyéniségtől, aki a Nemzeti színház egyik oszlopos tagjaként, az ország első színpadán szerette babérait? Első sorban szinte bizonyosság, hogy a tiszta művészettől áthatott ember nem fog sohasem lealacsonyodni oda, hogy a színházat olybá tekintse, melynek más missziója nem volna, mint a durva lelkületű mobnak, a lelkileg műveletlen tömegnek szórakoztatója lenni, oly eszközökkel, melyek már a közérkölciség szabályaiba, a kihágási törvények intézkéseibe ütköztek.

(Az elhanyagolt kulturmisszió.)

Ez volt a mu t korszak utolsó évének ráfenéje, ez tette azt, hogy az izlés elfajulása, elvadulása már szörnyűsége sen tengett, s t a művelt osztályhoz tartozók némelyike nem is restelkedett az ilyfajú szórakoztatásokat helyeselni és indokolni.

Es micsoda ferdeségek mutatkoztak a közfelfogásban? Összezavarodtak az ethikai, az erkölcsi fogalmak; a fejetetejére került minden józanság és a lelki egyensúly megbillent, a közmoral a sárba került. Nem félek annak kijelentésétől, hogy ebben legnagyobb része volt a — hála Istennek már elmúlt — színházi regimnek.

A zengerajt, az orfeumot, a folie capricet kiüldözték a városból. Miért? Mert a városi

kitja a titkos kapcsolatot, amelyen át az a halott szív megérzi édes vérének szenvedéseit, — akkor a megüvegesedett szemeknek könye támad.

Hosszas betegségre jött a halál, *Nyáry András* nem ment el váratlanul. Ez az idő lekötötte férjének minden figyelmét és gyöngédséget, kiméletet parancsolt a fiatal asszonynak, hogy szülői előtt titkolja boldogtalanságát. Nem volt más vigasza, csak hogy elrejtette előttük szomorú sorsát, hogy megkimélhette őket a legnagyobb csapástól: tudatától annak, hogy a menyország helyett, amiben olyan nagyon tudott hinni elkápráztatott szíve, pokorra talált.

*Réthy Akos*nak több volt az adóssága, mint a hajaszála, a házasságát jóformán érdekből kötötte. Felesége, a ki annak idején annyira védte őt szülői előtt, ezt nem merete, nem akarta bevallani nekik és mert a férje folyton pénzt követelt tőle és mindegyre erősebb, durvább módon: nagyon hamar elkövetkezett a kiábrándulások ideje. Abban a létszólag kellemes és sokszor mulatságos emberben nem volt még a könnyelmű emberek jóság sem; azok közé tartozott, akik kifelé szeretet remélték, előzékenyek, de családi tűzhelyük-nél levetik az álarcot és ridegek, kedvtelenek.

Az az ember volt, aki nagyon hamar felkelte maga iránt a rokonszenvet, aki nagy gondal ügyelt mindig rá, hogy nyitva ne felejtsse lelkének egy-egy ablakát, amelyen át

ni, és mikor egy alkalommal megpillantotta a leánya karján a kék foltokat, a veje erős ujjainak nyomát, erőlyesen, de csaknem női gyöngédséggel kezdte vallatni őt.

Az asszony, akinek sorsa már türhetetlen volt férje, a romlottság, a kegyetlenség, az embertelenség e ritka példányá előtt, — nem tudott tovább színelni, feltárta atyja előtt a teljes szerencsétlenségét és úgy érezte, mégis megkönnyebbült a szíve, hogy kisérvén bántat.

Az ősz ember alkalmat keresett, hogy vejevel beszélhessen. Nem akart semmi mást, csak elvenni tőle gyermekét. Kész volt minden áldozatra, csak hogy megszabadítsa kintzójától azt a fiatal teremést, — akinek ha eljátszotta az élete boldogságát — legalább élete nyugalmát akarná megszerezni. Rideg visszatúrást talált. *Réthy Akos* számító ember volt s tudta, hogy sokkal többet veszít e lemondással, mint a mennyit a legfényesebb kárpótlás nyújthat. Kijelentette, hogy családi életéhez senkinek nincsen semmi köze s az erős szóváltás után felszólította apósát, hogy látogatásaitól kimélje meg házát.

Azóta csak titkon találkoztak apa és leány. Legtöbbször a temetőben. Most már hálát adott a Gondviselésnek a megtört ember, amiért magához vette és megkimélte mindev fájdalomtól élete hű társát.

Lassan, olomlábakkal baladt az idő. A fiatal asszonynak arcán megnyultak a vonások,

A biztosítás kiterjed minden oly balesetre, amely akár otthon, akár utközben, kocsin, hajón, vasuton, hadgyakorlaton történik és halált, vagy rokkantságot okoz.

kéregtők és protekciókeresők és ekeserítik a kedves öreg ur agg napjait.

Csak a minap voltunk tanui egy ép oly boszantó, mint megható jelenetnek. Ismét a Ház elfogadó szobájába hívták. A báró odatípett. Valami ismeretlen ember kért protekciót tőle. Most már feljajdult.

— De uram, az Istenre kérem önöket, miért nem hagynak békét nekem! Oreg ember vagyok, miért zaklatnak egyre: Miért nem fordulnak fiatalabbhoz?! Borzasztó ez! Borzasztó!

Haragosan típett visszafelé.

— Jöjjön velem! — kiáltotta aztán most is hatalmas öblös hangján.

Az illetőt bevezette az elnöki szobába, megszerezte a kért dolgot és a hálálkodásra úgy felelt:

— Ugyan kérem hagyja abba. Ne bántsanak, nagyon kérem, ne bántsanak!

Szivig hatottak e szavak.

Talán eljutnak minden felé az országban. Hadd pihenjen az öreg napjaiban báró Podmaniczky Frigyes!

A titkos férj.

(A Lipótváros pikáns szenzációja.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Budapest, március 28.

A Lipótvárosnak ismét megvan a maga pikáns izü szenzációja, amelyről kiubokban és szalonokban két nap óta sokat beszélnek. Az eset a következő: Egy lipótvárosi nagyvállalkozó irodájába a hét elején beállított egy házasságközvetítő. Azzal jött, hogy ő a nagyvállalkozó fiának — tegyük hozzá legidősebb fiának — 100.000 forintos pártit akar ajánlani. A lipótvárosi nagyvállalkozó meghallgatta a házasságközvetítőt, aztán nyomban maga elé hívatta házasságra kiszemelt fiát, aztán így szólt hozzá:

— Kedves fiam. Ez az ur itt azért jött hozzám, hogy neked házasságot ajánljon. En nem akarok befolyásolni, de figyelmeztetni akarok, hogy már harmincéves vagy és én ebben a korban már azzal dicsekedtem, hogy téged fiamnak szólíthattalak. Gondold meg tehát és közöld velem elhatározásodat.

A derék fiu — akit irodalmi, de különösen színházi körökben nagyon jól ismernek és szeretnek — mehökkent erre az apai nam várt támadásra, de hirtelen összeszedvén magát, megadta a választ:

— Kedves apám. Engedje meg, hogy erre a komoly dologra csak holnap adjam meg a választ.

Az öreg ur erre helyeslőleg bólintott, a fiatal ur pedig meghajította magát és távozott. Másnap korán délelőtt bekopogtatott a fiu atyja hivatalos szobájába és két irást tett a nagyvállalkozó elé. Az egyik irás egy házassági szerződés volt, a másik pedig egy házassági bizonyítvány, mely annak rendje és módja szerint tanusította, hogy a vállalkozó fia *nyolc évvel ezelőtt* nőül vett egy bájos francia leányt, aki ez idő alatt két egészséges fiugyermekkel ajándékozta meg a közbecsült lipótvárosi nagyvállalkozó családfáját.

Erre a váratlan fordulatra persze heves jelenetek játszódtak le apa és fiu között, ami egy egész napig feszültté tette a viszonyt a vállalkozó és fia között. Az apa, helyesebben nagyapa, az egész éjjelt álmatlanul töltötte, mert végre is nehéz azzal a tudattal megbarátkozni, hogy egy napon kétszeres nagyapai trómóket kelljen egy gyanútlan apának átélni.

Öt órakor reggel a nagyvállalkozó már kikelt ágyából. Aranyos, tavaszias hajnal bontogatta sugaras szárnyait és az öreg ur teleszedte a lelkét-szívét ezekkel a sugarakkal. A melettlankodásból most már mitsem érzett, de fájdalmas gyönyörűséggel konstatalta magában, hogy sóvárgással vágyik —

az unokái után. Odaült hát íróasztalához, reszkető kézzel levelet írt a fiának és kérte, hogy azonnal küldje el hozzá az ő unokáit.

Az álmából fölvert fiatal apa, könyekig meghatva olvasta a sorokat és boldogan tekintett a két kis függönyös ágyra, ahol a pici babák édes hajnali álmukat aludták. Vétek lett volna őket fölzarvarni. Pedig a nagyapa, az ismeretlen jóságos nagyapa várta márta már őket. No, de ha kibirta nyolc esztendeig, hát várhat még két óráig, amíg a kicsikék fölbrednek.

Visszaüzent hát a fiatal vállalkozó a hirtelen kibékült édesapjának, hogy az unokák még alsznak. Könnyű ezt mondani, de nehéz a kicsikék ébredését kivárni egy apának, aki egy szép napon megtudja, hogy ő voltaképpen kétszeres nagyapa. Nem is tudott tovább otthon maradni az öreg ur, hanem elment abba a házba, ahol fia lakik, beült az ott lévő kávéházba, türelmetlenül várva az unokáit. Hogy milyen jelenet volt az, amikor a fiatal apa levezette két szép kis fiát a nagyapához: lehetetlen leírni.

Azóta az öreg ur nem tud megválni az unokáitól. Egy üzletre való játékot, cukrot, ruhát vásárolt a kicsinyeknek. A fiatal pár pedig boldog. A titkos férj egy nyolcéves nehéz titok sulyától megszabadulva, boldogan fogadja a gratulációkat.

MULATSÁGOK.

(=) Szineladás Világoson. A világosi és gal-sai iparos ifjuság március hó 31-én husvét hétfőjén a világosi templomtéri állami ellemi iskolában jótékony szini előadást rendez. melyen Szigetinek a *Vén bakancsos és fia a huszár* című népszínművét adják elő.

Miss Stone Bécsben.

(Az első interviu.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, március 28.

Miss Stone amerikai misszionárusnő nevét fél év óta folyton emlegetik a lapok. A hölgy neve azáltal lett híressé, hogy macedon rablók elfogták s csak nagy váltság díj mellett bocsájtották szabadon.

Most, hogy a misszionárusnő kiszabadult s hazájába utazik, egy órát Bécsben időzött s ezt az alkalmat felhasználta a N. W. egyik munkatársa s meginterviewolta a sok kalandu amerikai hölgyet.

Miss Stone nagyon szívesen fogadta a hirlapíró s többek között ezeket mondotta neki:

— Nem tudom önnek elmondani, hogy mily boldogság tölti el egész lényemet, hogy ismét civilizált emberek között vagyok. Nagy hálával tartozom ezért honfitársaimnak, kik a borzasztó helyzetből kiszabadítottak. Az örökös félelem, melyet fogságom alatt kiállottam, leir-hatatlan Nappal, sőtét barlangokban tartózkodni, éjjel ismét tovább hurcoltatni, ez több mint amennyit egy gyöngé nő kibírhat. Most azonban ismét szabad vagyok s nem győzők ezért eleget hálálkodni a gondviselésnek.

Azt azonban elismerem, hogy a macedon rablók kitűnő üzleti embereknek bizonyultak. Elrablásom után így szóltak hozzám: „Mi Önért pénzt akarunk, tehát egészségére nagyon fogunk ügyelni. Egy beteg misszionáriusnőért nem hisszük, hogy sok pénzt kapnánk, egy halottért pedig semmit. Legyen azért teljesen nyugodt, minden kívánságát teljesíteni fogjuk.”

Szavukat — mondja tovább a miss — be is tartották a rablók, nem volt a szabadságon kívül semmiben sem hiányom. Tíz év óta járom a Balkánt s ez volt az oka, hogy egész idő alatt nem voltam beteg, megszoktam a klímát s a hegyek közti barangolás ezért nem ártott nekem.

Utközben értesültem, hogy elrablásomért bűnrészességgel vádolják Zilka tisztelendőt. — Mondhatom önnek uram, hogy ez a gyanúsítás merő rágalom. Azt tudja ön, hogy velem együtt elrabolták Zilka nejét is. Fel nem tételezhető egy papról, hogy áldott állapotban levő nejét el engedje rabolni, vagy hogy közre játszon, hogy a rablás megtörténhessen. Én sokkal jobban ismerem Zilkát, minthogy ő ily ocsmány-ságra képes lett volna.

Fogságunkban Zilkánénak gyermeke született s ez a kis poronty volt a mi szentségünk, ez nyújtott nagy bánatunkban vigaszt és az a kis ártatlanság tartotta lelkünkben a kiszabadulás reményét.

Most utban vagyok haza felé. Londonban fogok még pár napot időzni s azután tengerre szállok. Hogy vissza térek-e még valaha erre a vidékre, azt nem tudom, de a Balkánra valószínűleg nem megyek többé.

A beszélgetés itt véget ért és Miss Stone a következő szavakkal bucsuzott el a bécsi lap munkatársától:

— Igazán örvendtem, hogy önt megismer-tem. Érzem, hogy ismét művelt népek között vagyok, hisz ezt mutatja az — *első interviu*. Isten önnel. Remélem és kívánom, hogy ha mégegyszer találkozunk az életben, úgy nem a balkán rablótól való kiszabadulásom felől fog kérdéseket intézni hozzám.

Kettős szerencsétlenség vadászat közben.

(A szalonkales áldozatai.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, március 28.

Ugy látszik, a mi napjainkban a guillotine szerepét a vadászfegyver vállalta magára. Csaknem hihetetlen, hogy mennyi áldozata van még most is a vadászfegyvernek.

Minden téren történtek intézkedések már, hogy a balesetek számát korlátozzák. A gyors hajtás tilos, a villanyos is rendkívül megsza-bott sebességgel és óvatossággal közlekedik, építéseknel szigorú óvintézkedéseket tesznek, szóval az emberéletet mindenütt védik a törvények, csak a vadászaton nem, ott olcsó még mindig az élet. Ott folyik a vér, s alig van nap, hogy egy-két szerencsétlenségről ne olvasnánk, mely vadászat közben történik.

Most is egy ilyen rettenetes tragédiáról kell beszámolni, melyről fővárosi tudósítónk a következőkben értesít:

Végzetes szerencsétlenség történt e hét elején a luboknai erdőben. *Szikatorisz* Sándor és *Rabók* Lajos egyetemi hallgatók a husvét szünidőre hazamentek szüleikhez. A fiatal emberek értesültek, hogy a szalonkák megérkeztek.

Néhány ismerősükkel és *Vopoleczki* György erdővéddel hétfőn estefelé kimentek szalonka-lesre. Az erdővéd a társaság minden tagjának kijelölte a helyét. De a vadászizgalom erőt vett rajtuk s elhagyták helyüket s nem vigyáztak kellőképen. Így esett meg a borzasztó szerencsétlenség, hogy *Rabók* Lajos a vele szemben álló *Sajba* Frigyes segédjegyzőnek *mind a két szemét kilőtte*.

A végzetes lövés után a szerencsétlenül járt *Sajbát* karon fogva vezették ki az erdőből. Ekkor történt, hogy *Vilcsék* Győző irnok, a ki *Sajbát* vezette, a fegyverének a ravaszát elfeledte lebecsátani s úgy vitte vállon a fegyvert. Valami faágban a fegyver megakadt, a ravasz lecsapódott, a töltött fegyver eldőrdült s a sőréték az utánuk ballagó *Szikatorisz* Sándornak *az arcába és nyakába furódtak*.

A szerencsétlenül járt két fiatal embert úgy kellett kocsin hazaszállítani s jelenleg a szüleiknél ápolják őket, de a sérülések oly súlyosak, hogy életbenmaradásuk alig remélhető. Említést érdemel még, hogy a szerencsétlenül járt Sajba Lajosnak az édesapját ez előtt négy évvel szintén vadászat közben lőtték agyon véletlenségből.

A „Katalin“ plágium ügye.

(Egy volt színigazgató nyilatkozata.)

Arad, március 28.

Az elmúlt napokban egy debreceni újság azt írta, hogy Béli Izor és Fejér Jenő szerzette „Katalin“ című operett nem egyéb, mint plágium. A „Cárné gyűrűje“ című régi operett egyszerű plágiumának mondták, mire Barna Izsó, a ki a Katalin zenéjét összeállította, kijelentette, hogy ő csak összeállítója volt a zene számoknak, ő tőle egy taktus sem volt a darabban, de viszont kijelentette azt is, hogy a „Cárné gyűrűje“ című darabot még eddig magyar színpadon nem játszották.

Ösmertettük a Katalin operett plágium-ügyét, mert bár a szerzők iránt jóhiszeműek vagyunk teljes mértékben, mégis példátlan, ugyaszólván hallatlan dolognak tartjuk azt, hogy magyar operettszerzőink unos-untalan a plágizálás vádjába botlanak.

Itt van a Bokor féle eset, mely elfogadható módon még most sem tisztázódott s most jön ez a Katalin, melyről az állítatik, hogy egy régebbi. A cárnő gyűrűje c. operett egyszerű plágiuma. Vagy igaz ez a vád, vagy nem; ha igaz, a szerzők ellen teljes szigorral kell föllépni, vagy nem igaz s akkor az efféle vádaskodási hajlamot végérvényesen le kell szerelni.

A plágiumügy jelentékenyen összebonyolódott. A cárnő gyűrűje c. operett létezésének energikus bizonyításával, ami azért érdekes, mert a „Katalin“ egyik szerzője, Barna Izsó becsületszavára kijelentette, hogy ily című operett nem is létezik.

Nos, most újabb nyilatkozat fekszik előtünk a „Debrecen“ c. lap mai számában; Rakodczay Páltól, a volt színigazgatótól jön ez a nyilatkozat, melynek szavahihetőségéhez szó sem fér. Az érdekes írás, mely még bonyolultabbá teszi ezt az agyonhallgatott, de épen azért feltűnő plágium-ügyet, a következőleg hangzik:

Uton lévén, nem tudom, hogy a Pesti Hírlap közölte-e nyílt leveletem, melyben Barna Izsó azon állítására, hogy a „Cárné gyűrűje“ c. operett nem létezik, feleltem.

Igenis, létezik a „Cárné gyűrűje“ c. operett, vagy legalább is létezett. 1895. évben Eperjesen voltam szintársulatommal és ekkor színrehoztam a „Cárné gyűrűjét“, melynek szövegét Kiss Géza főjegyző írta, zenéjét pedig a szövegíró atyja (keresztnévre nem emlékezem). De ösmertem az öreg urat, ki a próbákon is jelen volt, s előadás után apa és fiu az előadás tiszteletére vacsorát rendeztek, hol kedélyesen mulattunk.

A „Cárné gyűrűje“ nem mindennapi tehetség műve volt, telve dallamos számokkal; azonban nem érvényesülhetett, mert szövege igen naiv volt s maga, a szerző járatlan a színpadi zene dolgaiban. Az I. felvonást pl. nem hatásos fináléval, hanem prózai monológgal zárta le. De melódiai gyönyörűek voltak.

A darab hősnője II. Katalin cárnő volt, de próza-szerep s azt hősnőnk, Szolinszki Olympia játszta, a buffó szerepet, Rostopcsint Kövesy Albert, jelenleg kecskeméti színigazgató. Ligeti Mari, az első énekesnő, egy nadrág szerepet,

egy tisztet, ki Katalin kedvese, énekelte. Erről énekelte a kar:

Kicsiny az ezredes,
Amde szeme tüzes,
Katalin, Rostopcsin,
Tréfa alatt ez a nagy csapás:
Itt az egzercirozás.

A férfikar egyszer női ruhába öltözött.

Én rendeztem az operettet, Delin karmester tanította be s az előadás 1898. február hó 27-én esett meg. Barna Izsó ur tehát nagyon téved, midőn becsületszavára (a mit, miután nem ő a szerző, felesleges volt latba vetnie) kijelenti, hogy a „Cárné gyűrűje“ címmel nem létezik operet.

Rakodczay Pál,

jelenleg szenicei áll. polg.
isk. tanító.

Barna Izsó, a Népszínház karmestere különben a következő nyilatkozatot küldte a „Debrecen“ című újságnak:

Nékem a „Katalin“ affairhoz tulajdonképen semmi közöm. Engem a szerzők a múlt hét valamelyik éjjelén — úgy félkettő táján felriasztottak álmomból, hogy adjak rögtön nyilatkozatot arra nézve, hogy „A cárné gyűrűje“ című operettet nem ismerem s hogy az egyáltalán nem is létezik, s hogy az én zenémet, melyet Kiss Géza szövegére annak idején írtam, nem azonos a „Katalin“ zenéjével. . . . Félálomban írtam nyilatkozatot — de csak azért, mert az én nevem is szerepel az ügyben, — csak hogy abból a nyilatkozatomból kimaradt két szó és pedig: „tudomásom szerint.“ Hisz az természetes: határozottan olyan dolgot nem lehet állítani, hogy „nem létezik“, mert tudjuk mindnyájan, hogy nincsen új a nap alatt. Tehát insimélem, tudomásom szerint nem létezik „A cárnő gyűrűje“ című operette; ezen állításom meg van döntve, mert olyan nyilatkozatok láttak napvilágot, melyek minden kétséget kizárólag bizonyítják, hogy igenis van.

Nyilatkozatommal csupán a zeneszerzőt akartam védeni, akit meg azzal vádolnak, hogy a „Katalin“ zenéjét én adtam volna. — Adtam Fejér Jenőnek tanácsokat, utbaigazítást stb., de ő komponálta a „Katalin“ zenéjét és itt ujjal ismétlem, hogy Kiss Géza, volt munkatársammal írott operettjeim, a „Kis hadnagy“ a „Karizmei herceg“ c. operettek zenéje nem azonos a Katalin zenéjével. És ha van hasonlat, a „Cárné gyűrűje“ és a Katalin szövege között, úgy tűzre ezen dolgot Béli Izor, a Katalin librettistája.

Budapest, márc. 17-én.

Barna Izsó,

a „Népszínház“ karnagya.

SZÍNHÁZ ÉS IRODALOM.

* Az Aradi Nemzeti Színház. Zilahy Gyula vezetése alatt május hó 1-én kezdi meg az új társulat előadásait. Május hó folyamán az előadások még a kőszínházban lesznek s csak június elején megy át a társulat a nyári színházba. Arra az időre, míg az előadások a kőszínházban lesznek, huszonöt előadásra bérletet fog nyitni az igazgató. Ez iránt majd Gonda László pénztárossal léphetnek a bérlelők érintkezésbe. Hogy mikor, arra nézve az igazgató-ság a napokban tájékoztatni fogja a közönséget.

* Aradiak a temesvári színpadon. Leszkay András társulatának háram tagja: Felhő Rózsi, Menszár Margit és Palágyi Lajos. Május Lajosnak jelenleg Temesváron működő társulatához szerződtek. Felhő Rózsi busvét hétfőjén lép fel először a *Nebántsvirág* operettben, Menszár Margit és Palágyi pedig husvét első napján mutatkoznak be az *Orskay brigadéros*-ban. — Komlósy Ilonka szintén vasárnap lép fel először *Pécsett* ugyancsak Herceg Ferenc színpadon.

* Az Ember tragédiája Aradon. Zilahy Gyula, az aradi Nemzeti színház igazgatója, nagy ál-

dozatok árán megszerezte azokat a pompás díszleteket és jelmezeket, melyeket Zichy Mihály terve után gróf Esterházy Miklós Mórira készítetett a 90 es években az *Ember tragédiájának* bécsi, hamburgi és berlini sikerült előadásaira. Az *Ember tragédiája* már a szezon elején színre kerül Aradon, e több mint tizezer forintot érő páratlan felszerelésekkel.

* Husvétii zenés mise. Vasárnap, husvét első napján a fél 12 órai misén Bámor Lajosné urnó fog egy offertoriumot énekelni Wolf Cyrilltől. A zenekíséretet Szilágyi Gyula karmester vezetésével a waggonyári zenekar szolgáltatja.

Meggyilkolt milliomos.

(A sógor merénylete.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, március 28.

A fővárosban vérfagyasztó gyilkosság történt ma, melynek két emberélet esett áldozatul. Az egyik áldozat egy dúsgazdag budapesti háztulajdonos, a másik áldozat pedig maga a gyilkos.

Alkoholista ember volt az, a ki egy rokonának kioltotta az életét, csak azért, mert a pénzt, mit a dúsgazdag, milliomos rokonától minden évben, pusztán jószívűségből, kapott, keveselte. A pénz utáni kiélegítetlen vagy adta a romboló fegyvert a szerencsétlen ember kezébe.

Az esetről fővárosi tudósítónk a következőket telegrafálja:

Ma este a Dob-utca 24. számú háztulajdonosa, Goldstein Ignác, a pesti orthodox izraelita hitközség előljárója, a ki 67 éves öreg ember, feleségével és két vendéggel együtt ült a szobában. A két vendég Fremed Sándor vadászkatona és Kohn Jenő, a háztulajdonos alkalmazottja volt. A két fiatal ember vacsorára volt meghíva.

Goldstein különben a főváros egyik leggazdagabb embere. Nehány jól jövedelmező bérháza és temérdek készpénze van a főváros különböző pénzintézeteiben elhelyezve.

Éppen tálaltak a vacsorához, a mikor hirtelen megnyílt az ajtó és azon belépett Deutsch Sándor, a házigazda sógora, feleségének fivére. Deutsch Sándor iszákos ember volt, a kit Goldstein már évekkel ezelőtt kitiltott házkból, tisztán azért, mert a szeszes italoknak adta magát. Deutsch 47 éves és teljesen züllésnek indult.

Deutsch, a mint belépett a szobába, egy szót sem szólt, s anélkül, hogy valaki megakadályozhatta volna, revolvert rántott elő s abból háromszor rálőtt az asztal fején ülő Goldsteinra. Az egyik golyó Goldsteint a szívájékán találta. Goldstein, a mint a golyó testébe belefuródott, hirtelen fölszökött székéről és a hálószoba felé tartott. Az ajtó előtt összeesett és tíz perc múlva meghalt.

A két fiatalember rögtön a lövések eldördülése után a gyilkosra akarta magát vetni, de ez kabátja alól élesre fent konyhakést rántott elő s kijelentette, hogy megöli azt, aki hozzányúl. Abban a pillanatban, mikor a fiatal emberek elengedték, revolverét homlokának szegezte és elsütötte. Holtan rogyott össze.

Goldsteinné már az első lövés zajára ájultan esett össze. A házbeliék a zajra berohantak, de csak a két holttestet és a körülötte foglalatkoskodókat találtak.

A tett oka az volt, hogy Deutsch, aki teljesen elzüllött, keveselte a Goldsteintől kapott állandó segélyt. Ugy látszik, ittás állapotban ment föl sógorához, s úgy hajtottá végre a rettenetes tettét.

Huszonhét új káplár.

(Az önkéntesek husvétja.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, március 28.

Az aradi vár nyirkos kazarnáiban izzadságtól gyöngyözött ma a homloka minden jóra való kompagnie-sneidernek. Ugy varrtak, oly lázas sietséggel füzögették tübe a fehér cérnát, mintha extra-culag járna ki a munkaért, melyre máskor bottal is alig lehetne ezeket a derék embereket nógatni.

Az extra-culag csakugyan kijárt, még pedig az önkéntes uraktól, akik koronával, nikkal pénzekkel vesztegették meg nagyon szívesen a század-szabóikat, hogy a waffenrok és bluz gallérján mentül előbb fenn diszelegjen a két kautsuk-csillag, a mai nap legnagyobb katonai szenzációja, minden egyéves önkéntesnek a legelső öröme és büszkesége.

Mig a csillagokat illő módon és az előírás követelményeinek megfelelőleg ráerősítették a hamuszintű hajtókarra, azalatt a becsületben megőszült öreg csontok a kardbojt felkötésének nehéz titkaiba avaták be az újdonsült tizedes urakat. Mert nem könnyű ám ez a dolog. A bajonet-bojt szép narancs-sárga szalagját illő szakértelemmel kell behuzni az e célra csinált bügnibe, aztán jó erősen megfeszítve, rácsavarni kétszer-háromszor s a bojtot olyformán lecsüngetni, hogy az se hosszan, se röviden ne fityegjen, a kapitány urnak se szurjon szemet, de meg jól is fessen, ami a fő. Vele született hajlandóság szükséges ehhez a tudományhoz.

— Káplár urnak alázatosan jelentem, a csillag kész.

„Káplár ur!”

Megdobban az önkéntes szíve erre az új titulusra. Mert nagy ur ám a káplár. „Napot” is tart, nem egyszerű „mittelmann” már többé a sorban, hanem valóságos rajparancsnok. Mert már a fővárta fegyveres posztja is kemény haptákba üti előtte a bokáját. Egy szóval nagy ur, majdnem akkora, mint egy generális.

A csász. és kir. 33-ik gyalogezredben éppen 27 önkéntes lett ma ilyen nagy ur.

Buchmann kapitány, az iskola parancsnoka és Eitel főhadnagy, a kiképző tiszttudatta az önkéntesekkel az örömteli napi-parancsot, hogy tizedessé lettek előléptetve, fájdalom, nem mindannyian: *negyvenhatból huszonhét.*

Tehát tizenkilenc csillag nélkül maradt.

Az új káplárok ezek:

Adeimann Ferenc, Barbura Szevér, Bánhidy Aurél, Chelnicean Aurél, Deutsch Lajos, Dóri Andor, Edl Lőrinc, Fridrich András, Gál József, Holló Sandor, Hoffmann Győző, Kovács Antal, Muzzay Antal, Karácsonyi Sándor, Molnár Jenő, Megyesy Ignác, Muszler János, Marianovits András, Müller János, Stankovits Constantin, Szenes Béla, Schwellengraber István, Staubesand Keresztély, Telescu György, Vas Andor, Vidor Imre, Weisz Arpád.

Tizenkilenc önkéntesnek tehát beborult ma az ég, a közeledő husvét nem termelt számukra csillagot. De hát ez nem baj, mert ami késik, az nem mulik.

Husvét után az önkéntes uraknak most már be kell százaikhoz vonulni s a sok theoría után következik a gyakorlati, ami persze kellemesebb, mint az iskola padján ülni naphosszat.

Somoskeőy — Budapesten.

(Látogatás a miniszterelnöknél.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesítése. —

Arad, március 28.

A magyar fővárosnak tegnapelőtt óta érdekes vendége van. *Somoskeőy Géza*, akit a nyolcvanas években kalandjai tettek ismertté, az érdekes vendég. *Somoskeőy* az utóbbi husz esztendőben Páris közelében lakott keleti pompával berendezett ur. kastélyában. Nagy lábón élt, fogatot tartott, az istállója is pompás volt, — de hogy miből telik neki mindezt, azt senki sem tudja.

Somoskeőy a világ minden részében megfordult, dolgozott és szerepelt. Vakmerő ember volt világéletében, aki nagyszabásu terveit pontosan, tüzetesen dolgozta ki s páratlan hidegvére a legváltásosabb helyzetekben is segített rajta. A filadelfiai világkiállításon báró *Vecsey* osztrák-magyar nagykövetnek mondta magát s miután bemutatták a brazilai császár, *Don Pedró* nejének, karonfogva kísérte őt végig a kiállításon. Egyszerre elébe toppan az igazi osztrák-magyar nagykövet s kérdőre vonja *Somoskeőy*t. Ez erre elbocsájlja a császárné karját, meghajtja magát előtte, majd pedig ráfordmed a nagykövetre:

— Ön, úgy látszik, még nem kapta meg visszahívó levelét! Menjen haza, a külügyminiszter átirata már ott lesz az asztalán!

A nagykövet előtt forgott a világ. Elpirult s menten otthagya a kiállítást, Filadelfiát, Amerikát és utazott vissza Bécsbe. Ott tudta csak meg, hogy felültették.

*Somoskeőy*t Magyarországon nem büntették soha. Sok nagy bűnüggyel gyanúsították meg, ráfogták a Pospisil-féle kasszalopást is, de mindig fölmentették.

Mióta Párisba ment, nem igen hallatott magáról. Mesésen költekezett, de nem feledkezett meg két kis fiáról sem, akiket *Szegeden* neveltet.

Somoskeőy Géza ezuttal nagy tervekkel jött Budapestre. Gyárakat akar alapítani s tegnap *Szell Kálmán* miniszterelnöknél járt, akitnek terveit bemutatta és hozzájárulását kérte.

Somoskeőy, amint Budapestre ért, fölhozatta Szegedről gyermekeit. Az egyik tizenkét, a másik tizennégy éves, mindketten csinos képű, szőke haju okos legénykék, de atyjuk nevét nem viselhetik.

Somoskeőy a két fiút a vonatnál várta. A mint megérkeztek, tüstént behajtatott velük egy belvárosi ruhásboltba és tetőtől-talpig új gunyába bujtatta őket. Majd észrevette, hogy hibás a foguk s erre egy *Andrássy-uti* fogorvoshoz vitte el őket, akitnek azóta a gyerekek mindennapos vendégei.

A fiuk anyját Budapesten sokan ismerik. Valaha ritka szép nő volt, ma elegáns csemege-kereskedése van az *Andrássy* uton. Apjuk a két gyermeket most törvényesíteni akarja s az intézkedések megtételével egy előkelő fővárosi ügyvédet, egykori védőjét bizta meg.

HIREK.

A rettegő szultán.

— Az Aradi Közlöny távirati értesítése. —

Arad, március 28.

Hónapok óta különféle nyugtalanító hírek kerültek szárnyra a török birodalom uralkodójáról, a ki millió embernek parancsol s mégis mindenkitől fél.

Egy előkelő román diplomata, a ki a napokban tért vissza Konstantinápolyból, beszéli, hogy a szultán az utóbbi három év óta annyira retteg, hogy a palotában három külön termet

építtetett s e három termébe még a szolgálomélyzetnek sem szabad belépnie. A termék körül hosszú folyosó fut végig s ezen állandóan száz titkos rendőr tartózkodik.

A szultán soha sem eszik egyedül. Mielőtt hozzányul az elébe tett ételekhez, előbb orvosa s két magasrangú tisztviselője kell, hogy egyék belőle.

Nem fekszik az ágyába, hanem egy pam-lagon nyugszik s majd minden órában fölriad álmából. A szultán állandóan két hat golyóra töltött revolverrel jár s idegrendszere úgy elpusztult, hogy néhány bizalmas emberének valóssággal játékszere lett.

A multkoriban a szultán maga lötte le három remének három szépét, mert azt hitte, hogy életére törnek. Az a diplomata, a ki az itt elmondottakat egy angol újságíróval közölte, titokzatosan hozzátette:

— Nem telik bele egy esztendőbe s Európát borzalmas végű török meglepetés fogja érni.

— A nagyhét utolsó napjai. A római katolikus egyháznak nagy gyásznapját kegyeletesen ünnepelte ma az aradi közönség. Egész nap ünnepl ruhába öltözött tömegek hullámzottak a főtéren és a templomok környékén. A minoriták templomában a komor egyházi szertartásokon rendkívül sok hívő volt jelen; a templom kórus alatti baloldali fülkéjében berendezett szent sirt egész nap seregestől látogatták. Délután négy órakor zsufolásig tölt meg a templom s áhitattal hallgatták a zsolozsmák szép előadását. A protestáns felekezetek templomaiban, miután a felekezeteknek nagypéntek az év legnagyobb ünnepe, az összes hívek megjelentek. A reformáltaknál *Csécsey Imre*, az ágostaiaknál *Frint Lajos* lelkész mondta az imákat és tartott emelkedett hangú szentbeszédeket. Holnap a feltámadás a várban három órakor, a minoritáknál hat órakor lesz. Ha csak nem esik az eső, a körmenet be fogja járni a Szabadság-térre és a régi céhek zászlóit is körülhordozzák a menetben.

— *Schlauch Lőrinc* születésnapja. *Schlauch Lőrinc* bíboros — mint Nagyváradról jelentik — ma ünnepelte 79 ik születésnapját. A bíboros püspök ez alkalommal az egész papságot meghívta ebédre, a melyen *Ranay Farkas* püspök üdvözölte az ünnepeltet a klérus nevében. *Schlauch* köszönetet mondott az üdvözlésért, különösen hangsúlyozva az egymás iránti szeretet szükségét. Holnap ismét ebéd lesz a bíborosnál, a melyre a város előkelőségei hivatalosak.

— *Iparosok a kereskedelmi miniszternél.* *Horánszky Nándor* kereskedelemügyi miniszter ma délelőtt fogadta az országos Iparegyesület küldöttségét, a melyet *Zichy Jenő* gróf elnök vezetett. A küldöttség tagjai voltak: *Matlekovits Sándor* végrehajtó biz. elnök, lovag *Falk Zsigmond* és *Thék Endre* alelnökök, *Gelléri Mór* igazgató, *Soltész Adolf* titkár, továbbá *Burchhardt-Bélaváry Konrád* főrendiházi tag, *megyeri Krausz Lajos*, *Szontágh Pál* és *Thaly Zsigmond* kir. tanácsosok, *Adler Károly*, *Boros Soma*, *Czettel Gyula*, *Egger Gyula*, *Fischer Ignác*, *Kunczer Kálmán*, *Kozilek János*, *Lakatos Lajos*, *Lingel Károly*, *Neuschloss Marcell*, *Palóczy Antal*, *Petzin János*, *Sziványi Béla*, *Tovits Alajos*, *Török György* és *Vikár Béla*.

Zichy Jenő gróf üdvözlő szavaira a miniszter következőképp válaszolt:

„Tisztelt Uraim! Nagyon örülök, hogy igen tisztelt szónokuk a bizalmat hangsúlyozta; azt tartom én is, hogy a bizalomra kell alapítanunk minden működést. A felajánlott bizalmat fel is fogom használni, s a bizalmat nem szavakkal, hanem munkával fogom viszonzni. A helyzet, különösen azon a téren, a melyen egyesületük

működik, nagyon nehéz, a kibontakozásra vezető utakat megtalálni nem könnyű feladat. Az iparfejlődésnél az utóbbi évtizedekben olyan sajátságos volt a helyzet, hogy ma ellentéteket és akadályokat kell elsimitani. Bizonyos, hogy a köteleesség, a mely reám vár, súlyos, ismerem azt, és pedig nemcsak mint miniszter, hanem már régebről, mint képviselő is, láttam és ismerem azokat a bajokat, a melyekkel az iparnak, különösen a kisiparnak küzdenie kell. Támogatásukra számítok és a magam részéről is a legmesszebb menő támogatást ígérem."

A küldöttség tagjainak bemutatása után a miniszter hosszasan beszélgetett velük.

— **Szobrot Tisza Kálmánnak.** Nagyváradról írják: Tisza Kálmán szülővárosa méltó módon akarja leróni a nagy államférfiu iránt érzett kegyeletét. Hir szerint a legközelebbi törvényhatósági ülésen *Hlatky* Endre, a nagyvárad szabadelvűpárt elnöke indítványozni fogja, hogy a város fő utcáját nevezzék el Tisza Kálmán után, s hogy Nagyvárad indítson országos mozgalmat egy Tisza Kálmánnak emelendő szobor érdekében. A szobrot Nagyvárad legszébb terén helyeznék el.

— **Németek körutja Magyarországon.** Berlinből jelentik, hogy az aileutsch-egyesület legközelebb körutazást tesz Erdélyben és a Bán-ságban. A szóban forgó egyesület az, a mely a szászok és a bánáti svábok között állandóan izgat és a nagy német eszmet táplálja tanácsal és pénzzel is. Ha most a Magyarországon élő nyelvkonoknak helyzetét a maga szemével akarja látni és elfogulatlanul tud ítélni, akkor egészen nyugodtak lehetünk, mert elfogulatlan ítélettel a sokszor kikürtölt elnyomásnak nyomát sem fődözhetik föl. De ha a körutnak titkos célja van: az izgatás, akkor jó lesz résen lenni.

— **Fellázadt község.** Véres zavargás hírének jelentik Deluicéről. A községnek régóta húzódo birtokpere volt egy legelő miatt. Ezt a pert nemrégiben befejezték, a mikor is a községet elmarasztalták a birtok átadására. A jogos tulajdonos birtokbáhelvezését már az ősszel megkisérelték, de a lakosság ellenszegült s akkor az új birtokos kívánságára abba hagyták az eljárást. Most azonban a hatóság emberei két csendőrrel és a birtokossal megjelentek a községben, hogy a birtokelhelyezést fogatosítsák. Ki is mentek a helyszínre, hogy a határt kijelöljék, de a lakosság dorongokkal, baltákkal és vasvillákkal felfegyverkezve, ellentállott a felmérésnek. A csendőrök felszólították a tömeget a szétozásra, de e helyett néhány izgatott biztatására megrohanták a hivatalból megjelent mérnököt. A birtokost is agyon akarták verni. A csendőrök ekkor a tömeg közé lóttak, mire *Verusics* Antal nevű ember a lövéstől találva, összeesett. A tömeg erre a csendőröket akarta megrohanni, de azok ismét lóttak, mire a tömeg széjjel futott. *Hét férfi és két asszony maradt ott, a kik a lövésektől találva összeestek.* A helyszínre hivatott orvos a sebesültek közül *Verusics*et, *Zgribics* Pántot, *Zajecs* Ádámot és *Vukovinovics* Lyubomirné-t már halva találta. A többi sérülteket ápolás alá vették és beszéltették a községbe. A vizsgálatot megindították.

— **Bund Árpád dr. temetése.** Az oly korán elhunyt *Bund* Árpád dr.-nak ma délután volt a temetése. A végtisztességen ott láttuk városunk színe-javát, élén *Institoris* Kálmán polgármesterrel, az aradi orvosok testületileg, a küsszentmiklósi tüzérütég és az aradi honvédszázalaj tisztikara. A gyászháznál kartársai nevében *Lövinger* Miksa dr. tartott megható gyászbeszédet s azután megindult a menet a temető felé.

— **Az angol bur békétárgyalások.** Egy londoni távirat szerint, az angol kormány elhatározása folytán *Milner* fokföldi kormányzó helyett *Wolseley* lord fogja vezetni a békétárgyalásokat. *Krüger* elnök és titkárja *Leyds* dr., távirati összeköttetésbe óhajtottak lépni *Burg* herrel és *Steyn*-nel, a bur köztársaságok elnö-

keivel, de az angol kormány nem hajlandó szándékukat elősegíteni.

— **A falusi doktor.** Négy hónappal ezelőtt történt, hogy *Schäyrán* József fürjes lakos hirtelen rosszul lett és családja *Vranyancz* Coszta ottani kuruzslót hívta a beteg ágyához. Ez után alaposan megvizsgálta a beteget, eret vágott rajta, a mitől a szerencsétlen ember nemsokára megbénult. *Vranyancz* közhasznú tevékenysége csak most került napvilágra, a mikor is a hatóság megindította ellene a büntető eljárást.

— **Gazdag legény, szegény leány.** Egy szerelmes pár tragikus haláláról értesít bennünket török-becsei tudósítónk. *Mikovics* Milivoj kuiráni lakosnak volt egy szép fiatal lánya. Sok gazdag legény megkérte már a kezét, de valamennyi kosarat kapott, mert a leány szíve máshoz vonzódott. *Czevikity* Jócó odavaló legényben volt szerelmes a szép leány, de mert a legény szegény volt, a leány szülei hallani sem akartak róla. E napokban ismét gazdag kérésként jelentkezett és mivel a szülők erővel ehhez akarták adni a leányt, vasárnap este a leány eltűnt a szülői háztól. *Mikovics*ék sejtették, hogy leányuk *Czevikity*vel szökött meg. Az öreg *Markovics* és két fia kocsira ültek és sorsba járták a szállásokat, hogy az eltűnt szerelmeseket felkutassák. Nyomukba is akadtak s üldözőbe vették a szerelmeseket, akiknek az volt a szerencsétlenségük, hogy a tiszai kőpénál várakozniuk kellett, ahol *Mikovics*ék utolérték őket. Mikor a szerelmesek a Tisza parton meglátták, hogy üldözőik közelednek, leugrottak a kocsiról s egymás kezét fogva, *belevetették magukat a Tiszába*, ahol nyomtalanul eltűntek.

— **A király játszótársa.** *Dobersbergi* birtokán meghalt egy hetven éves, elborult elméjű öreg ember, *Grünne* Pülöp gróf, tábornaszernagy, aki gyermekkori játszótársa volt királyunknak. *Grünne* 1888-tól 1899-ig hadtestparancsnok volt Prágában. Eppen miniszterelnök-jelölt volt, mikor az elméje elborult, de mint a király kedves emberét nem küldték nyugalmába, csak akkor, a mikor az urnapi körmeneten a prágai csapatok élén igen botrányosan viselkedett. Egy ideig szanatóriumban gyógyították. *Tavaly* óta pedig *Dobersbergi* birtokán őrizték.

— **A gáji templomrablás tettesei.** A múlt télen az arad-gáji gör. keleti templomba betörték s a templomot kifosztották. A valószínű tetteseket most sikerült csak kézrekeríteni; *M. Radnán* ugyanis elfogták ma egy rablócsigánybandát, melynek tagjainál templomfosztogatásból eredő tárgyakat találtak. Az aradi rendőrség egy detektivet küldött át ma *Radnára*, ki az ottani főszolgabíróssággal együtt folytatja a nyomozást.

— **Frígyes főherceg vasműveinek eladása.** A rimamurányi vasművészintézet alkuba lépett *Frígyes* főherceggel, a főherceg vasműveinek megvétele céljából. A részvénytársaság már kiküldötte szakértőit és a tárgyalások vezetésével *Bauer* Mórt bízta meg.

— **Uj gyémánt mezők.** Londonból írják, hogy Washington államban *Cap Rome* közelében nagy gyémánt mezőket fedeztek fel. Számos gyémánt darabot találtak, amelynek súlya egy karat. A szerencse-vadászok el is árasztották rövid idő alatt a telepet, ép úgy, mint annak idején a klondykei aranybányákat.

— **Óriási hóvihar Svájcban.** A svájci Alpe-sek között hatalmas hóvihar dühöngött a napokban és számos lavina zuhant le a meredek hegyoldalakról. A közlekedést természetesen nagyon megakadályozták ezek a viharok. *Andermatt* és *Göschenen* közt be kellett szüntetni például a postát; a *Fluela* szoroson áthaladó postát mind a két irányban be kellett szüntetni. A *chiavennai* posta mindössze a *Splügen-szorosig* tudott eljutni. A *bürgdorf-thuni* villamos-vasút közlekedése szintén megakadt. Lavina temetett el a napokban egy *Schneider* Péter nevű legényt, a ki az *Uebenberg* északi

lejtőjére kapaszkodott fel, hogy szénát hozzon. Utközben lavina szakadt reá s lesodorta a mélységbe. Mikor déltájt *Schneider* kutyája egymaga tért haza, otthon mündjárt sejtették, hogy a kutya gazdáját baleset érthette és mihamar az egész falu fölkereskedett a boidogtalan legény fölkeresésére. Egy három emeletnyi magas és vagy 200 méter hosszú lavina, meg a szana-szét szóródott szénaszálak megerősítették a kutatóknak azt a föltevését, hogy *Schneider* Péter a lavina alatt van. Minthogy azonban esetleg élhetett is még, az éjjel két orvos vonult ki egész karaván ásós, kapás emberrel. A holdfényben és a lámpások világosságában folyt le a kutatás; a *bernáthegyi* kutyák ki is szimatolták egy darabon az eltűnt fiatal ember nyomait, de azután megtagadta szimatjuk a szolgálatot. A szakadékot viszont akkora mennyiségű hó töltte meg, hogy ott csak akkor lehet majd ráakadni a szerencsétlenül járt legényre, ha a lavina tömege megolvadt. Abba pedig hetek, sőt hónapok telhetnek bele.

— **A levelező-lap és a hivatalos lap.** Aki az osztrák hivatalos lap szombati számát kezébe vette, a szürke hasabok tömegében fölfedezhetett egy poétát, aki szavakkal fejezte ki a legpompásabb plasztikát. A hivatalos stílus beklyója még erősen feszélyezi a hivatalos költőt, mindazáltal leírásai a plasztikus stílusnak a mintái. Itt van belőlük néhány mutatós: —

„Ruhátlan nő, kebléig halászhálóba burkolva; balkezevel sziklara támaszkodik, ujjával nyakát érinti.” (Hogy ruhátlan és mégis hálóba van öltözve, ez költői szabadság.)

„Ruhátlan nő, ballabával egy kut kaváján ülve; mindkét kezével a vödör kötelét fogja.”

„Ruhátlan térdelő nő, összekulcsolva fölemelt kezét. Kezét beklyó díszíti és szőke haj.” (Szép kéz lehet.)

„Álló nő, keze a feje mögött.” (Barnumi csoda.)

Hogy kitől erednek ezek a plasztikus költemények, azt az osztrák hivatalos lap nem árulja el. A szemléltető leírásokat a prágai törvénytörvények közzé és némely, a forgalomból kitiltott képes levelezőlapra vonatkoznak.

Alló helyzetben, kezünkkel a gyomrunkon nevetünk rajta.

— **A nagyvárad szegedi vasúti összeköttetés.** A hihetetlenül rossz nagyvárad-szegedi vasúti összeköttetés javítását a szegedi és aradi kereskedelmi és iparkamara ismételten sürgette a kereskedelmi miniszternél. Utóbb azt kérte, hogy a májusi menetrend-változtatás tervezete előzetesen közöltessék a kamarával, hogy annak meg nem felelő részletei ellen még idejekorán kifogást tehesse. Ezt a kívánságot *Horránszky* Nándor miniszter nem tartja teljesíthetőnek és ezt leiratban tudatta a szegedi kamarával.

— **Uj meglepetések a belgrádi konokban.** A „Berl. Local Anzeiger” igen érdekes hírt közöl *Draga* szerb királynéről. E szerint a királyné udvarhölgyét, *Petrovics* kisasszonyt nemsokára elhelyezik és helyébe udvarhölgynek ki neveznek egy férjnél levő asszonyt. A királyné ugyanis *áldott állapotban van* és így nem leányra, hanem asszonyra van szüksége társalkodó gyanánt. A nevezett lap maga is a hir valódiságán némiképen kételkedik és hozzá teszi, hogy kívánatos volna, hogy a szerb királyi ház ez újabb reménye szép illúzióknak ne bizonyuljon.

— **A tüdővész és a katonaság.** Régi tapasztalat, hogy az alkoholizmus növekedésével együtt a tüdővészések száma is egyre nagyobb lesz. Az alkoholizmusnak s így a tüdővésznek pedig nagyon számottevő terjesztője a katonaság; ott, ahol minden másban annyian alárendelik az egyéni akaratot az állam, a köz érdeknek, a szeszfogyasztást illetőleg szabad kezét hagynak a legénységnek. Hogy a kötelező katonai szolgálat milyen nagymértékben közreműködik a tüdővész terjesztésében, kitűnik abból, hogy Angolországban a kötelező katonai szolgálat eltörlésével 1880 és 1895 között 22 százalékkal fogyott a gümőkóros halálozás

száma, nálunk pedig ugyanez idő alatt 12 százalékkal nőtt.

— Az óbudai takarékpénztár, a harmadik kerület válságba került pénzügye ma becsukta kapuit. A rendőrség ugyanis mára nem adott rendőrt és hatósági asszisztencia nélkül a hivatalnokok nem mernek az izgatott kedélyű felekkel érintkezni. A takarékpénztár közgyűlését huszvéthétfőjén délután három órakor tartják meg az intézet helyiségeiben s ezen az igazgatóság igen heves támadásoknak lesz a célpontja. A társaság mérlege, dacára annak, hogy a közgyűlést már három nap mulva tartják, még mindig nem készült el s ez annyival inkább is beleütközik a kereskedelmi törvénybe, mert ennek rendelkezései szerint a mérleget nyolc nappal a közgyűlés előtt még a hivatalos lapban is közzé kell tenni. A takarékpénztár eddig mindössze 320 ezer koronát fizetett ki a jelentkezett feleknek s még két millió ötszáz ezer korona vár kifizetésre. Az eltűnt főkönyvelőnek, Adler Károlynak sorsáról a rendőrség még mindig nem hapott értesítést. Mindinkább valószínű lesz, hogy Adler megszökött s most már biztos helyen rejtőzködik.

— Asszonyok, mint kivándorlási ügynökök. Érdekes letartóztatás történt a napokban Zahoron. Vodolák Antal és Argalás Adám odaváló lakosok több ízben megfordultak Amerikában, a honnan legutóbb egy évvel ezelőtt kerültek haza. Ez a két ember azóta egy hamburgi társaság szolgálatába szegődött. Vándorlási ügynökkösködéssel foglalkoztak. Működésükre figyelmes lett a csendőrség is és feljelentésükre a két embert súlyos bírsággal büntették. A csendőrség azóta állandóan figyelemmel kíséri a két embert; e miatt azok nem is igen mertek kimozdulni a faluból. E helyett azonban, hogy az összeköttetést fenntartsák és jövedelmi forrásukat biztosítsák, a feleségeik vették át szerepüket s ezek utaztak faluról-falura és a legkülönbözőbb hitegetésekkel csábították az embereket a kivándorlásra. Jó ideig folytatta ezt a foglalkozást a két asszony, míg végre erre is rájött a csendőrség s tegnapelőtt, — mint nekünk írják — akkor fogta el őket s csendőrség, a mikor egy kivándorolni szándékozó csapat élén a vonatra akartak ülni, hogy azokat kerülő uton Bécsbe szállítsák, a hol a hajóvállalat ügynökei vártak rájuk. A kihallgatott emberek elmondták, hogy ez a két asszony már több száz családot szállított ki Amerikába. A két asszonyt letartóztatták.

— Három párbaj egymásután. A Fodor-féle vivóteremben — mint Budapestről írják — ugyancsak különös és a maga nemében ritka párbaj folyt le tegnap este és folytatólag ma reggel. Egy Nyiri Aladár nevű hivatalnok verekedett meg háromszor egymásután ellenfeleivel: Duncsa Antallal, Farkas Friggyessel és Arkay Jenővel, akik szintén hivatalnokok. Egy ügyből származott az affaire. Valami összeszóvalkozás volt közöttük. Nyiri volt a provokáló fél s minthogy egy és ugyanaz volt a kiindulási pontja, Nyirinek választási joga volt, hogy kivel verekedjék. De hogy kikerülje a sok tanácskozást és alkudozást, elhatározta, hogy mindhárom ellenféllel megviaskodik. Az idő drága lévén, azt is elhatározta, hogy lehetőleg egy napon intézze el mindhárom affairjét. Ugy is tett. Tegnap este verekedett meg kardra első sorban Duncsa Antallal. E párbajban a jobb karján sebesült meg. A sebet ott nyomban beköttöztette, de azért semmiféle rábeszélés nem tudta eltéríteni tervétől, hogy ne folytassa a viadalt Farkas Friggyessel, második ellenfelével. Ebben a viadalban ő volt a győztes, a mennyiben ellenfelét harc képtelenné tette. Ő maga lapos vágásokat kapott fején és karján. Nyiri azonnal a harmadik párbajt is folytatni akarta, de segédei ezt már nem engedték. Így maradt a harmadik párbaj ma reggelre. Ugyancsak Fodor vivótermében Arkay Jenővel állt szemben. Hosszabb tusa után az arcán sebesült meg,

mire a párbajt beszüntették. Nyiri segédei voltak: dr. Habersfeld Marcell és dr. Schwarz Arthur. A többiek segédei voltak: Baji Alajos és dr. Fernreisz István.

— Uj Herostrates. A legcsodálatosabb gyújtogatók egyike: Farley Edvard New-Yorkban, aki bűnét — mint egy newyorki távirat jelenti — be is vallotta. Az eset annál érdekesebb, mert bizonyítja, mennyire mennek hiu és hóbortos emberek, hogy híresekké váljanak. Farley azt akarta, hogy neve ismeretessé legyen. De nem úgy járt el, mint az öreg efeusi, aki a híres Artemis templomot egyszerűen fölégette, hanem tüzet gyújtott, hogy a mentési műveletnél hőstettekét vihessen végbe, amely tettek a nevét a hír szárnyára vehetik. Szándékát végre is hajtotta. Noha még csak 27 éves, már hírneves volt New-Yorkban mint kiváló tűzoltó. Minden nagy tűznél idején és rendszeresen megjelent. Mindig égési sebeket kapott s az újságokban ugyancsak földicsérték bátorságáért. Szerdán egy és ugyanabban a házban háromszor ütött ki a tűz s Farley oly gyorsan jelent meg mindháromszor a csodás hőstettek véghezvitelére, hogy a tűzrendészeti felügyelő gyanút merített. Vallatni kezdték, a mikor is az új Herostrates töredelmes vallomást tett.

— Hős akartam lenni, — mondá — és tényleg több hőstettet követtem el, mint sok generális.

Bevallotta, hogy ő gyújtotta mindazokat a tüzeket, amelyeknek oltásánál kitüntette magát. A rendőrség kimutatta, hogy több, mint száz gyújtogatás terheli. Ugy látszik, hogy fogalma sincs arról, milyen szörnyűségeket követett el. Sohase jutott eszébe, hogy emberéletet veszélyeztetett. „Bátor“ életmentési tetteiért jutalmat sohasem fogadott el, ő csak dicsőséget keresett.

— Sikasztás a budapesti fővármihivatalban. A fővárosi rendőrség egy vármihivatali pénztáros köröz, a ki a gondjaira bizott hivatalos pénzt elsikkasztva, megszökött. A hűtlen tisztviselő Sztahulyák István. A fővármihivatal postacsomag osztályánál a városi illetékek bevételi pénztárát kezelte. E hó 22-én három napi szabadságot kért, a melyet meg is kapott. Szabadságidejének letelte után azonban nem tért vissza. Elmaradása gyanussá vált, pénztárát és a pénztári naplót átvizsgálták és ekkor konstataáltak, hogy Sztahulyák hűtlenül kezelte a pénztárt. A nyomban megindított vizsgálat kiderítette, hogy Sztahulyák hónapok óta üzi a sikasztást. Eddig 2518 korona hiányt állapítottak meg. Sikasztásait úgy leplezte, hogy a mellette dolgozó hivatalnoktársának pénztári naplóját meghamisította. A bevételek összegét kisebbre igazította és a különbözetet zsebre vágta. Most attól félt, hogy a sikasztás kiderül. Negyedévenként ugyanis a naplókat felterjesztik a pénzügyminiszteriumhoz és ott a hamisítást észrevehették volna. A szökevény pénztáros most körözi a rendőrség. Sztahulyák István Bezdánban született, 29 éves, magas, erős termetű, arcszine olajbarna, fekekebarna haját jobb oldalra fésüli. Szeme barna, fogai feketék, épek, dus fekete bajusza, borotvált szakállá van. Balarcán borsó nagyságu szemölcsessel. Bal kezén jeggyűrűt és egy feltűnő smaragd gyűrűt visel.

— Meghíusult betörés. Az éjszaka vakmerő betörést kíséreltek meg Budapesten, a Dohányutca 19. sz. alatt levő Erzsébetvárosi bankban. Ma reggel, amikor a bank szolgája a hivatalt kinyitotta, észrevette, hogy a pince torkolatnál, éppen azon a helyen, ahol a bank Wertheim-szekrénye áll, egy 40 centiméter széles és 50 centiméter hosszú nyílás van a falba ásva. A betörőt azonban valaki megzavarhatta a munkájában, mert abbahagyta a munkáját anélkül, hogy a helyiségre juthatott volna. A rendőrség keresi a betörőt.

— Mandl Ferenc elmebeteg. Az Aradon elfogott betörő-királyt: Mandl Ferencet ma este a Lipótmezőre szállítják. A temesvári orvosok ugyanis Mandl, mielőtt onnan megszökött

volna, megvizsgálták és elmebetegnek nyilvánították, a belügyminiszter pedig helyet adott neki a lipótmezei tébolydában.

— A fegyenc halála. Klagenfurtból távirják, hogy az ottani fegyházban Gradischa János betörésért elítélt ügynök leütötte a lámpást, a földön szétfolyó égő petroleumba azután belefeküdt s mire az örök észrevették, oly súlyos égési sebeket kapott, hogy egy óra mulva belehalt.

— Egy főherceg a korcsmában. Frigyes főherceg a múlt héten Hajmáskéren volt az ottani lövőgyakorlatokon. Visszajövet Veszprém-Jutason időzött néhány percig. Itt óhaját fejezte ki kísérte előtt, hogy reggelizni szeretne és magával hívta Gersich őrnagyot, átsétált az állomással szemben lévő korcsmába. A korcsmárosnétól reggelit kért pattogó magyar szóval és a korcsmárosné ama feleletére, hogy amije neki van, az ugyse lesz jó a fenséges urnak, azt mondta, hogy csak adja elő, amije van. Elő is került csakhamar az élestarból egy darab jóféle paprikás szalonna, sonka, meg néhány tojás, amit a főherceg el is fogyasztott. Távozáskor egy huszkoronas arannyal fizetett a korcsmárosnénak, de még azonfelül meg is köszönte az izletes reggelit.

— A rezgő nyárfa regéje. A nép körében a következő kedves rege járja a rezgő nyárfáról:

Abban az órában, mikor Krisztus urunk a kereszten függött és a nap elsötétedett, félelem szállta meg az egész természetet. Az erdő állatai elbujtak és nem mertek rejtekeikből előjönni. A tücsök elnémult, a légy csöndesen repkedett, a madarak nem daloltak. Minden néma, bánkodó és szomorú volt, csak a virágok, bokrok és fák susogtak saját nyelvükön és elbeszéltek egymásnak a szent idő történeteit.

— Istenem, vége van! — susogá a babiloni szomorú fűz és ágait az Euphratba sülyeszté.

A vincellér a szőlőn keresztül menvén, látta, mint könyeznek a tőkék. És midőn bogyciók megérték, és a mustból bor lett, ezt „Krisztus könyeinek“ nevezték. A ciprus a többi virágokhoz fordulva, emigy szólalt meg: — A szomorú óra emlékezetére a siroknál fogok ezentul lakni.

Egyszerre gyenge fuvalom szelte át a levegőt, a halál angyala jelent meg. És midőn a keresztről e szavak hallatszottak: „Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?“ — minden ág, minden levél és minden virág remegett. Csak a rezgő nyárfa, egy magas büszke fa, állott megilletődés nélkül a Golgothán.

— Mit törődünk mi — így szólt — a te szenvedéseddél? Hiszen mi fák és virágok ártatlanok vagyunk benne és nem vétkeztünk ellened! — E sértő beszéd hallatára Astaróth megragadá a Megváltó vérével megtelt fekete csészét és tartalmát a hetyke fa gyökeréhez önté.

Erre rögtön megmerevedett a rezgő nyár és leveleit lefogta. Nyugalmát azóta nem kapta vissza többé, azért kell neki remegni, midőn minden más lény nyugalomban van és azért nevezik rezgő nyárfának mind a mai napig.

Ez a rezgő nyárfának története. Más néphit szerint Krisztus keresztfája rezgő nyárfából való volt.

— A modern Zách Felicián. Egy budapesti házfelügyelő rájött, hogy a ház ura tulment a megengedett határon a leányával szemben. A leány maga vallotta be töredelmesen a dolgot az apjának. A bős apa, anélkül, hogy valaha is olvasta volna a Zách Felicián históriáját, vadul kiáltotta:

— Hah! Ezért meglakol, a nyomorult csábitó!

A leány kétségbeesetten zokogta:

— Ne öld meg őt atyám! Irgalom!

De az apa komoran dörmögte:

— Csak te ne avatkozzál a dolgomba! Majd én leszámolok veled!

Előbb a pisztolyra gondolt, aztán a tör előnyeit mérlegelte, de mind a két tervet elej-

tette. Ehelyett a osszu egészen új módját eszelte ki. Másnap beszédte az összes hátrakos hazbéreket, sőt — mivelhogy ékszerész volt eredeti mestersége — a háziur értékesebb ékszereit is lehozta azzal a megokolással, hogy majd megtisztogatja.

Mikor aztán kézbe kaparított minden összeszedhető drágaságot, a vasuthoz hajtattott és ismeretlen helyre elutazott. Csak egy rövid levélkét hagyott hátra a háziurnak. Mindössze ennyit írt benne:

— Most már kviték vagyunk!

— **A szomorú fűty.** A minap, mikor a gyorsvonal Fiume tájékára érkezett, a gőzszelpleből hosszú, keserves fűtyülés tört elő. Egy fiatalember megkérdezte a kalauzt:

— Ugyan mondja kérem, miért fűtyül a vonat ezen a helyen mindig olyan panaszosan?

A kalauz kimutatott egyenes irányban egy fehér házikó felé.

— Látja, kérem, azt a házat?

— Látom.

— Nos, ott ismerkedett meg a gépész a feleségével...

— **A leányzóktető komikus.** Pikáns históriáról beszél most, mint tudósítónk írja, egész Miskolc városa. A szini évad befejeztével szétrebbentek a színészek a vidám városból. — amely buzgó látogatója volt mindvégig Thália templomának. Utra kelt a primadonna, s hős szerelmes, a naiva és a többi, egyedül a népszerű és kedvelt komikus járt még sötét, komoly arccal a város utcáin. Egy napon aztán ő is bucsut mondott a jólnevelt publikumnak. Elment, de nem egyedül, ott hagyta tenger bánatát és magával vitt egy szép leányt. Ez a lány egy előkelő miskolci kereskedőnek a leánya és a kitűnő komikus a tragikus hősök lángolásával szerette. A szökésről a szülők csak akkor értesültek, amikor egy miskolci ember a hatvani állomás peronján meglátogatta a szerelmes párt. A kereskedő nyomban gyorsvonatra ült a Szolnokon elfogta a szerelmeseket. Ezidőszereint a komikus már megint egyedül busul.

— **Ma van legnagyobb napja** a husvéti bevásárlásoknak. Különösen a környéken lakó vevők ma fedezik szükségletüket. A tisztelt közönséget ez uton ismét figyelmessé tesszük, hogy Aradon Porter Vilmos Nagy Aruháza (a Szabadság-téren) olyan bevásárlási forrás, hol az összes ünnepi szükségletek, u. m. cipők, kalapok, ingek, nyakkendők, blouzeok, eső- és napernyők, illatszerek, utazási eszközök ünnepi ajándékok stb. a legelőnyösebben beszerezhetők. Minden vásárlásról fénykép-bon lesz kiállítva, mely egy életnagyságu ingyen fényképre jogosít. A cég *impozáns kirakatai* mindenről tájékoztatnak!

— **Ujtás! Honisch L. István** cs. és kir. főher. udvari fényképész művészeti akadémiai tag műtermében Szabadság-tér 16. (Dománypalota.) Telefon 358., minden vásár és ünnepnapon eszközöit felvételekről 6 drb. vizit fénykép 4 korona, 6 drb. kabinet fénykép 10 korona. A kabinet kép lehet: menyasszonyi, családi vagy bármilyen csoport felvételről is. Művészies és pontos kivitel szigoruan be lesz tartva. A n. é. közönség szives figyelmét felhívjuk ezen ujtásra.

— **T. üzletfeleink** szives tudomására hozzuk, hogy Révész Nándor könyv- és papírkereskedő urat (Szabadtér 20. szám. Telefon 265. sz.) képviselőséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

Gyűjtés a Kossuth-szoborra.

(A legutóbbi gyűjtések kimutatása.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, március 28.

Az aradi Kossuth-asztaltársaság nemes intencióinak megfelelően, már évek óta a legkiválóbb módon gyűjti a filléreket ahhoz a szoborhoz, melyet az aradi polgárság Kossuth Lajos emlékére akar felállítani.

Alig van ember Aradon, aki a szoborra

eddig egy-két fillért ne adott volna, s mégis mindegyre érkeznek a nemes adományok a szoboralapgyűjtő bizottsághoz, hogy szaporítsák a tőkét, melyből majd a Kossuth Lajos emléket dícsőítő szobor kikerül.

A bizottság most mutatja ki a legutóbb befolyt adományokat, melyeket alább nyugtáz. Adakoztak:

Aradeán János 159. sz. gyűjtőívén: 1 kor. 40 fil. Kuznán András, Rédei Károly 40—40 fil. Jodor Veronika, Török Lajos, Molnár Gábor 20—20 fil. összesen 1 kor. 40 fil. Balogh János 87. sz. gyűjtőívén: 9 kor. 80 fil. Balogh János, Balogh Jánosné, Klár Béla lelkész, Lobstein Pálné 2—2 kor. Grosch, Bodor Ferenc 60—60 fil. Bartha Ferenc 40 fil. Plennert János 20 fil. összesen 9 kor. 80 fil. Borsos Lajos 147. sz. gyűjtőívén: Borsos Lajos, Rosenbaum Zoltán dr., Csávásy Zoltán dr., Rényi Miklós, Rózsa Imre, Meskó Benő 2—2 kor. Bleier Arnold, Weiszberger Mór, Stern, Weiszberger Lipót, Ory Sándor, Cudi Ferenc, Schwarcz Sámuel 1—1 kor. Czedő János 50 fil. összesen 19 kor. 50 fil.

Szathmáry Iván 110. sz. gyűjtőívén 13 k. 50 fil. Szathmáry Ivan, Wittenberger József, Wagner N., Miszelbárt György, Herold Antal, Kolb Valentin, Kasztura Mátyás, Focht Henrik, Szentgyörgyi József, Herold Alajos 1—1 kor. Fuchs József, Staub Péter, Hevér János 50—50 fil. Rokits Miklós, Dengel Oszkárné 60—60 fil. Koszka János 40 fil. Philipp Lőrinc id. Linder Károly 20—20 fil. összesen 13 k. 50 fil.

Mülek Lajos dr. 859. sz. gyűjtőívén: Neuman Dániel, ifj. Neuman Adolf 200—200 kor. Andrányi Károly, Dományi József, Kövér Márton, Lócs Rezső, Ottenberg Tivadár 20—20 kor. Péterffy Antal 11 kor. Aradi önkéntes tűzoltó egyesület, Bekker János, Cabdebó Sándor, N. N., Schaller József dr., Bakkos Ödön dr. 10—10 kor. Nagy Sándor dr., Rosenberg Sándor dr. főrabbi 5—5 kor. Brück Adoif dr., Fejér Gyula Hős Mihály dr., Nagylaki Takarékpénztár 3—3 kor. Vertán Oszkár dr. 4 kor. Simay István, Lukács László, Halmi Henrik, Nagylaki kerületi takarékpénztár, Deutsch Gyula, Mannheim Salamon, Páris Lajos dr., Keresztes Gyula dr., Vizer Péter 2—2 kor. Magyar Ferenc, Tápay Ferenc, Vizer Lajos, N. N., N. N. 1—1 kor. Összesen 615 kor.

Jank János 856. sz. gyűjtőívén: Mesterházy Sándor, Szántó Ferenc, Korek Antal, Korek Kálmán, Korek Gusztáv, Béres Jank János, Jung Zoltán, Jung Béla, Olvashatlan, Horga Tódor 1—1 kor. Kohn Mór 50 fil.

Klapok Alajos 99. sz. gyűjtőívén: Földes Kelemen 6 kor. Heim János 5 kor. Rosenberg Miksa 4 kor. Klapok Alajos 3 kor. Iszpravnik Gy., Lusztig A., Laubner, Haubenreich, Balogh J., Glück D., Dreichlinger L., Gid Gy., Braun G., Kráilitz L., Velcsov G dr., Stauber J., Czédly K. dr., Guttman H., Holländer J., Arnstein G., Nádler L., Gruber F., Fischer J., Koszka E., 2—2 kor. Nagy Sándor dr. 16 kor. Ravasz és Schwarcz 5 kor. Beck György 5 kor. Jókendvasztaltársaság (15/III. ünnep) 5.60 kor. Brunner Béla gyűjtése 8.40 kor. Ernyei Gyula gyűjtése 5 korona. Sugár József gy. 5 kor. Jakabffy István gy. 1 kor. Vojtek és Weisz gyűjtése 12.40 kor. ifj. Kopetkó Károly gy 16 korona. Wilhelm József Bpest 2 kor. Bossányi József Bpest 2 kor. Vajda Benő 2 kor. Eleki ünnepély márc. 15-én 175 78 kor. Rosmanith Albert 10 kor. Domonkos Lajos 10 kor. Kossuth-asztal 105 kor. Borhegyi Károly (Bács bucsuján) 2.20 kor. Singer Mihály 1.53 kor. Vincze Lajos 2 kor. Rubos Árpád 10 kor.

KÜLÖNFÉLÉK.

A jó barát.

— Olvasta, miss Sharp, hogy egy ügyes orvos mütét ismét visszaadta egy hülyének gondolkodási képességét?

— Igen, mr. Flubberby, olvastam és épen föl akartam rá hívni a figyelmét.

Operáció előtt.

Orvos: Ne féljen annyira! Gondoljon valami vidám dologra... semmiesetre sem a házbérnegyedre...

Páciens: Már pedig én arra gondolok. Házur vagyok!

Véletlen szerencse. Nagy szerencse ért a minap Brescia környékén egy szegény halászbembert. Egy angolnát fogott, amelynek gyomrában egy fekete golyócskára akadt. Fűnek-fának mutogatta azután ezt a golyócskát, a melynek értékéről fogalma sem volt. A többi közt megmutatta egy ékszerésznek is, aki azután nyomban megvette tőle 38.000 liráért. A fekete golyócska ugyanis ritka szép fekete gyöngy volt.

A generális egyenruhája. Andrássy Gyula gróf külügyminisztersége idejében történt, hogy a tábornoki kar egyik tagja Andrássy iránt sehogy sem akart rokonszenvet táplálni és a rendelkezésére álló rokonszenvet akként igyekezett Andrássyval éreztetni, hogy minden alkalommal közelébe férközött, hogy aztán hátat fordítson neki. — Andrássy észrevette ezt a jámbor tüntetést, amely mindig derűtségre hangolta őt. — Hanem ez a derűtség a tábornok urat még inkább bosszantotta s azontul Andrássynak mindig gyakrabban volt szerencséje a tábornok ur — hátához. Utoljára is elebe állt a provokálásnak s egyszer a tábornok füle hallatára így szólt környezetéhez:

— A generális ur mindig a hátát fordítja felém. Kezdetben bántott, de már most tudom az okát. A multkor azt panasolta Moltke, hogy a tábornok 66-ban neki is mindig csak a hátát mutatta. Ez már természete neki.

Azontul a jeles tábornok ur nemcsak hogy a hátát, de saját magát is mentől kevesebbet mutogatta Andrássy előtt.

Ugyancsak ez a tábornok Bismarcknak is adott alkalmat egy csipős megjegyzésre. Bismarck a bécsi kiállítás idejében tudvalevőleg Bécsben járt. Andrássyval sétált a kiállításon, midőn az al- s főhul- lámzó közönségben balsorsa utjukba vezetett ezt a tábornokot. Bismarck sokat hallott erről a csillogó egyenruhás generálisról s láttára odaszólt Andrássyhoz:

— Beh ragyogó ennek a tábornoknak az egyenruhája! — Nem csoda: mi is segítettünk ki- porolni!...

Liba védő egyesület Külölső egyesület alakult most Angliában; a libavédők egyesülete, melynek hivatalos címe: Libavédelmi liga. Abból a célból alakult meg, hogy kegyelmet könyörgjön a libák számára, mely egyike a legszelidebb állatoknak s amelyet csak azért hizlalnak, hogy az ingyencek finom libahust, májat és pástétomat élvezhessenek. Persze erre a híres strassburgi pástétomgyárosok szörnyen megijedtek, különösen mikor meghaltották, hogy a liga folyamodást intézett a londoni lordmayorhoz, hogy a velszi hercegpár tiszteletére rendezendő lakomáról töröljék a libanemű ételeket. A lordmayor okosabb lévén a ligánál, rájuk sem hederített s humánusabbnak tartja, ha az embereket jó pástétommal és libasülttel örvendezteti meg, mintha a libákat megvédi.

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.*

Cseléd anarchia Aradon.

Nem tulzás, ha azt mondjuk, hogy ma már valóságos cseléd-anarchia uralkodik Aradon, a min még az Octave Mirbeau szobaleánya is megdöbbenne és híres naplójában megsajnálná a szegény agyonszekirozott aradi „nacsóságakat”. A cseléd változások ugyanis napirenden vannak mindenütt s a leghumánusabb, legjobb bánás mód mellett is alig lehet ma már egy cselédet pár hónapnál tovább egy helyen megtartani.

Mindezekért pedig valójában nem a cselédeket okolhatjuk, hanem egyes cselédközvetítő intézeteket, a hol tervszerűen rontják el a cselédeket, úgy, hogy mikorra beállanak egy hely-

* Az ezen rovat alatt közlöttékert nem vállal felelősséget a szerkesztő.

Bellák Mór

1672 uri divat különlegességi raktár

Arad, Andrassy-tér 18.

A tavaszi idény alkalmával ajánlja ujonnan, dusan felszerelt raktárát uri divat különlegességeiben, u. m.:

kalapok, nyakkendők, fehérneműek, keztyük, botok és egyéb eszkmába vágó cikkekben.

Pontos kiszolgálás!

Jutányos árak!

Videki rendelések pontosan eszközöltetnek.

Meghívó.

Az aradi kerületi betegsegélyző pénztár igazgatósága

az 1899. évi május hó 7-én az alapszabályok 26. §-a értelmében megtartott közgyűlésen megválasztott és Aradvárosa kapitányi hivatala mint első fokú iparhatóságának 1899. évi május hó 24-én 5776. sz. a. kelt határozatával igazoltaknak kimondott közgyűlési kiküldöttet

1902. évi április hó 6-án, határozatképtelenség esetén pedig 1902. évi április hó 13-án d. e. 10 órára, a városháza földszinti kis tanácstermében az alapszabályok 27. §-a értelmében megtartandó

IX-ik rendes évi közgyűlésére

ezenel. meghívja.

A közgyűlés tárgyai:

1. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére két tagnak megválasztása.
 2. Az igazgatóság évi jelentésének beterjesztése.
 3. A zárszámadás és vagyonmérleg beterjesztése.
 4. A felügyelő-bizottság jelentésének beterjesztése.
 5. A felmentvény iránti határozathozatal.
 6. 4 kisorsolás útján kilepett igazgatósági rendes, 2 igazgatósági póttag, 1 felügyelő-bizottsági tag és 2 választott bírósági póttag megválasztása.
- Figyelmeztetnek a kiküldöttet, hogy meghívóikat igazolás céljából a gyűlésre magukkal hozni sziveskedjenek.
- Aradon, 1902. évi márczius hó 13-án.

Az igazgatóság.

Hölgyeknek és Uraknak

egyaránt ajánlható az általam készített „Contre Son” korpa elleni fejmosó, mely a legtisztább anyagokból van összeállítva.

Hogy az egészségre nem káros anyagokat tartalmaz, igazolja egy budapesti kir. kor. törvényszéki hites vegyész, valamint a zürichi nemzetközi vegyintézet bizonyítványa.

Ezen fejmosó rendes használata megszünteti a fejkorpa képződést, a hajnak selyemszerű finomságot és igen szép fényt ad.

Nem állítom, hogy hajnövesztő, hanem az által, hogy a fejbőr tiszta és korpa mentes, a hajhullást enyhíti.

Ezen fejmosó minden esetben a legnagyobb sikerrel lett használva, mit számtalan egyénnel tudok igazolni.

Kitünő hatásánál fogva számtalan esetben ajánlva lett dr. Tisch Mór Arad város tb. főorvosa által.

Gyors száradása által a legérzékenyebb fejen is használható.

Egy üveg ára 65 krajczár.

A n. é. közönség becses bizalmát kérve, maradtam kiváló tisztelettel

TURÓCZY ELEK

Podráss 1735

Arad, Andrassy-tér 18. Salacz-utcai rész.

KÁVÉ

Fiuméből Fiuméből

5 kg. MANILLA 13 kor 50 fill

5 kg. NEW-CUBA 15 korona.

5 kg. CUBA-kavé 16 kor. 50 fill.

5 kg. SOERABAJA 16 kor. 50 fill

Híressé vált kitünő kávékeverék

2 Soerabaja külön-külön
 1 1/2 Modjokerto Jáva külön-külön
 1 1/2 Brabatos Mocca csomagolva

3 kg. = 19 kor. 16 fillér.

Jobb nem létezik!

Elvámolva és bérmentve, minden egyéb költség nélkül utánvétellel vagy a pénz előzetes beküldése után küld a

Fiumei Kávébehozatali Társaság
 Virág Jenő.
 Fiuméből. Postafiók 77.
 Árlap ingyen.

Uri-, fiu- és gyermekruha raktár:

Kassovitz Fülöp

Arad, Andrassy-tér 9. sz.

Igen tisztelt vevőimnek és a nagyérdemű közönségnek van szerencsém szives tudomására hozni, hogy **Lux Mór** urat üzletem további vezetésétől felmentettem és annak további vezetésével

REICH SAMU urat

biztam meg, ki üzletemet modern alapokon, a mai kor igényeinek megfelelőleg fogja azt vezetni. Ezen ügyes, szakképzett kereskedő iparkodni fog az igen tisztelt vevők legmesszebb menő kívánásainak is lehetőleg eleget tenni.

Különösen felhívjuk szives figyelmüket

belföldi, továbbá valódi francia és angol szöveteinkre, melyekből óriási raktárt tartunk. Nemkülönbben ajánlok mérték utáni megrendelésre **CIVIL ruhákat, valamint KATONAI és HIVATALNOKI egyenruhákat, a legjutányosabb árakon.**

Kiváló tisztelettel

Kassovitz Fülöp,

Arad, Andrassy-tér 9.

Hivatkozva fenti hirdetésre, bátorkodom a t. c. közönséget tömeges látogatásra felkérni és reményilem, hogy méltányos áraink és előzékeny eljárásunk által a teljes bizalmat kiérdemelni fogom.

531 Tisztelettel

REICH SAMU.

Apró hirdetések.

Minden kihirdetés beiktatása leg-
alább egy koronára kerül és 20 szc
lehet, minden további szó 4 fillérbe.
Vastagabb betűkből 8 fillérbe kerül. A
kie hirdetések előre fizetendők. Ár-

tesztéseket a kiadóhivatal ad; be-
beni kérdésekhez a válasza való-
lyeg mellékiendő. Telefon ertegetése-
sem ad a kiadóhivatal.

A nádasi körjegyzőségénél
50 korona havi fizetés. mosás
és ágyneműn kívül teljes ellá-
tás mellett
egy a jegyzői teendőkből jártas
fiatal ember
azonnal alkalmazást nyerhet.
N. das, 1902. évi márczius hó 27.

616 **Jung,**
körjegyző.
Szöllőkaró!
7 láb hosszú, tökéletes száraz
tisza tölgyfa, fatelepemen
Kossuth-utca sarkán

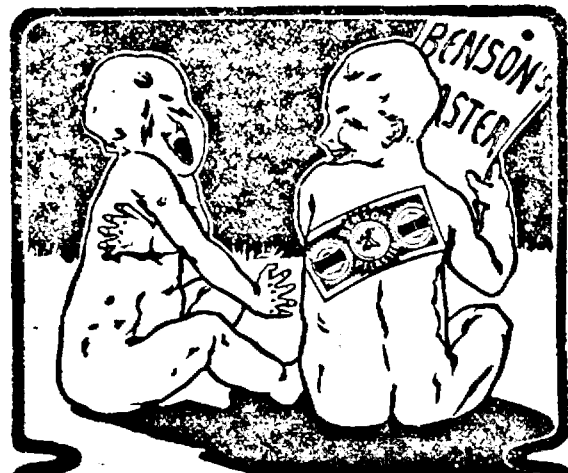
öttemető előtt 577
megtekinthető s nálam bármely
vasuti állomásra rendelhető.
69. TELEFON 69.
Aufricht Miksa.
Lakás Ötvös-utca 15. sz.

Ha
ujkerékpárt akar venni.
vagy
kerékpárját
javítani óhajja, forduljon
Kalmár József
műszerészhez. 369
Arad, Salacz utca 2.

TELEFON 438.
Legnagyobb választék
arany, ezüst és ékszer-
tárgyakban.
Alkalmi vételek és eladások.
DEUTSCH IZIDOR
órász és ékszerész 42
ARAD, TEMPLOM-UTCZA.
Minorita-palota.

Zálogcédulák,
arany és ezüstartyák készpénz
fizetés mellett a legmagasabb
árban megvétetnek, vagy be-
cseréltetnek.

Mairovitz Emil
márvány gyára és mészipar te-
lepe
Borossebesen.
Van szerencsém a t. közönség
és építész urak figyelmét fel-
hívni ötven különböző színű
menyházai márványból készült
műtárgyaimra és mészipartele-
pemre. Elfogadok a legmoder-
nebb kivitelű oszlopcsarnokok,
lépcsőházak, bármilyen disz-
oszlopok készítését, eredeti raj-
zok szerint, a legjutányosabb
árak mellett. 522
Nagy sirkőraktár
olcsóbb mint bárhol;
felírás, felállítás saját árban

Seabury & Johnson-féle
Benson-Tapasza
a leghatásosabb szer
Köszvény, csúsz, derékfájás,
csípőfájás, hátbaj,
mellbaj, köhögés
minden meghűlés ellen.
Óvakodjunk csekélyebb értékű utánszatoktól!
Louis Ritz & Co., Hamburg.
Aradon kapható: Földes Kelemen. Hajos
Arpád gyógyszer-tára az „Isteni Gondvisé-
lés”-hez és Rozsnyay Mátyás gyógyszer-
tárában Szabadság-ter

Egy,
esetleg két
utcai szoba
és inasszobából álló
garcon
lakást
keresek
a hnszárlaktanya
közelében.
Czim a kiadóhiva-
talban.

Aradi nyomda részvénytársaság könyvnyomdaja.

Kávéház megnyitás!

Van szerencsém a nagyjérdemű közönség b. tudomására
hozni, hogy a **Deák Ferencz-utczában, a régi Vad-**
ember vendéglő helyén

„EURÓPA“
czimmel folyó évi mánczius hó 29-én
KÁVÉHÁZAT

nyitok, mely a kor igényeinek mindenben meg fog felelni. —
Bátorkodom egyuttal felemlíteni, hogy e téren két évtizedet
meghaladó tapasztalatomat a vidéki nagyobb városokban, s az
utóbbi évtizedben pedig a főváros legelső üzleteiben mint fő-
pinczér és üzletvezető; a későbbi időben mint üzlettulajdonos
szereztem meg, s ezen tapasztalataim képesítenek arra, hogy a
nagyjérdemű közönség kívánalmainak megfeleljek.

Hideg Buffet.
Legjobb bel- és külföldi italok.
A jó zenét **Albert Péter** első solista primás zenekara szol-
gáltatja, ki **Sarasate, Bihari** és egyéb hírneves szerzők darabjait
fogja előadni.

Pontos kiszolgálásról gondoskodva van.
Bécses pártfogásukat kérve, vagyok
kiváló tisztelettel

Tóth Imre,
„Európa“-kávés. 613

MÁRIA-RADNAI GYOMORCSEPPEK.

Gyomorgöres, gyomorfájás, erős gyomorhurut és étvágytalanság ellen biztos szer.
Egy üveg ára 80 fillér.

M.-Radnai vértisztító és fájdalom nélküli hashajtó labdacok.
Egy doboz ára 60 fillér.

M.-radnai lábizzadás elleni kenőcs.
Kiprobált hatású, egy tégely használata elegendő. — Egy tégely ára 1 kor.
Kossuth-féle M.-radnai Gyöngyvirág-Creme.

Ápolja, szépíti és finomítja az arczbőrt, eltávolít májfoltot, szeplőt pattanás-
kat, bőratkákat és az arcznak bajt és üdeséget kölcsönöz.
Kis tégely 1 korona. — Nagy tégely 2 korona.

M.-radnai gyomorerosító tea.
Egy csomag ára 1 kor. 20 fill.
Mária-radnai hajessentia biztos szer hajhullás és fejkorpa ellen kitűnő hajápoló szer.
1 üveg ára 2 korona.

Kitűnő közkedveltségnek örvendő **Kossuth-féle bajuszpedrő.**
Egy doboz ára 30 fillér. 421

Kaphatók:
UDVARDI KOSSUTH PÁL
a „Megváltó”-hoz címzett gyógyszer-tárában **M.-Radnán**, és az ország minden
nagyobb gyógyszer-tárában. — Gyógyszerészek részére Aradon Vojtek és Weisz
gyógyáru kereskedőknél.

Pöstyén, Lukács és Herkules-fürdő

helyett jó sikerrel használta több mint 1000 beteg
rheuma, csúsz, köszvény és idegzsába ellen
a villamfényfürdőket, 400
idegesség ellen hidegviz-gyógymódot

Dr. Hecht gyógyintézetében,
Aradon, Zrinyi-utca 3. sz.
Bennlakó és bejáró betegeknek. Telefon 270.